

ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา

สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวลิตน์ จันทร์เชื้อ

ศศ.ม (หลักสูตรและการสอน)

ทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ปีการศึกษา 2542

หัวข้อวิจัย	ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก
ชื่อผู้วิจัย	นาง สุลิรัตน์ จันทร์เชื้อ
โปรแกรมวิชา	อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
คณะ	วิทยาการจัดการ
สถาบัน	สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก
ปีการศึกษา	2542

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก จำแนกตามเพศ ชั้นปีและโปรแกรมวิชา ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาโควตาจำนวน 204 คน ตอบแบบสอบถามปัญหาการปรับตัว (Mooney Problem Check List) และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด นำข้อมูลที่ได้รับมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของนิวแมน-คูล (Newman Keuls)

การศึกษานี้ปรากฏผลดังนี้

1. นักศึกษาโควตาประสบปัญหาโดยรวมที่ระดับน้อย ซึ่งได้แก่ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการเรียน
2. ปัญหาการปรับตัวแยกตามเพศ พบว่านักศึกษาโควตาเพศชายและนักศึกษาโควตาเพศหญิง มีปัญหาการปรับตัวด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาโควตาที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่แตกต่างกันมีปัญหการปรับตัวไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. กลุ่มนักศึกษาโควตาที่เลือกเรียนโปรแกรมวิชาที่แตกต่างกันมีปัญหการปรับตัวต่าง
กันในการเงินและที่อยู่อาศัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วง เพราะได้รับความอนุเคราะห์จากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก ที่ให้ความอนุเคราะห์งบประมาณในการทำวิจัยอีกทั้งได้รับคำแนะนำจาก ผศ. เทอดศักดิ์ จันทร์อรุณ และ ผศ. วัลภา ศศิวิมล ทั้งในรูปของคำปรึกษาโดยตรง จากเอกสารจากสำนักส่งเสริมรวมถึงนักศึกษาโศดดาทั้ง 204 คน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างจริงใจ และตรงไปตรงมาด้วยความตั้งใจ

นอกจากนี้แล้วขอขอบคุณผู้อำนวยการสำนักวิจัย รศ.ดร. นงคราญ กาญจนประเสริฐ ที่อำนวยความสะดวกทุกด้านเพื่อให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วง รวมถึงทุก ๆ ท่านที่อยู่เบื้องหลังคอยให้กำลังใจ ช่วยแก้ไขปรับปรุง ตลอดจนพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ ทุกคน

คุณค่าและประโยชน์จากงานวิจัยฉบับนี้ ขออมอบให้แก่สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

ชวลีรัตน์ จันทร์เข็ญ

15 มีนาคม 2543

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(1)
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
สารบัญตาราง.....	(6)
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมุติฐานในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	5
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 ความต้องการการศึกษาในระดับอุดมศึกษา.....	6
2.2 ผลของระบบการสอบคัดเลือกรวม.....	8
2.3 หลักความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา.....	10
2.4 ระบบการคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษ.....	15
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23

	หน้า
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	43
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
4.1 สถานภาพและข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม.....	44
4.2 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาในภาค สถาบันราชภัฏที่บดสงคราม.....	52
5. สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	67
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	68
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	73
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	77
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	87
ประวัติผู้วิจัย.....	109

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	45
2. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปี	45
3. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม โปรแกรมวิชา	46
4. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามอายุ	47
5. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ภูมิภาค	48
6. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามอาชีพของบิดา	49
7. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามอาชีพของมารดา	49
8. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามรายได้ของครอบครัว	50
9. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามระดับการศึกษาของบิดา	50

ตารางที่	หน้า
10. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา.....	51
11. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพของบิดา – มารดา.....	51
12. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะที่พึงอาศัยของนักศึกษา.....	52
13. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัว ในแต่ละด้านของนักศึกษาโควตา.....	53
14. แสดงค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวของ นักศึกษาโควตาที่มีปัญหา.....	54
15. ปัญหาการปรับตัวรายชื่อของนักศึกษาโควตา ที่มีปัญหาตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป.....	55
16. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "เอฟ" ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา โควตาเพศชายกับเพศหญิง.....	58
17. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า "เอฟ" ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา แยกตามชั้นปี.....	60

ตารางที่	หน้า
18. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า “เอฟ” ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา แยกตามโปรแกรมวิชา.....	63
19. การวิเคราะห์พหุคูณ โดยวิธี SNK.....	65

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันราชภัฏบิณฑลสงคราม พิษณุโลก ได้จัดตั้งโครงการนักศึกษาโควตาขึ้นเพื่อส่งเสริมนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลการเรียนดีและผู้ที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านของจังหวัดต่าง ๆ ในเขตภาคเหนือตอนล่าง ได้แก่ จังหวัด พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ พิจิตร นครสวรรค์ ตาก แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ และกำแพงเพชร ตามเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาโควตาของสถาบัน เพื่อให้ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้รับโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างทั่วถึง

สถาบันราชภัฏบิณฑลสงคราม พิษณุโลก เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อออกไปทำงานรับใช้สังคมและประเทศชาติ นอกเหนือจากภารกิจหลักของสถาบันที่ต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนซึ่ง ได้แก่ ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงแก่นักศึกษา ทำวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมรวมถึงการมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแล้ว สถาบันยังมุ่งเน้นและมีความพยายามให้การสนับสนุน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาในสถาบันเป็นบุคคลที่ถึงพร้อมซึ่งความรู้ความสามารถ ความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ มีความเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม รวมทั้งการใช้ชีวิตในสถาบันอย่างมีความสุขและปฏิบัติตนสอดคล้องเหมาะสมตามที่ถูกที่ควรแต่เนื่องจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในสถาบันราชภัฏมีสภาพที่แตกต่างจากสภาพของการศึกษาในโรงเรียนมัธยม นักศึกษาต้องพึ่งตนเอง จัดการและดำเนินการทุกสิ่งทุกอย่างด้วยตนเอง เช่น การลงทะเบียน การเลือกวิชาเรียน การสร้างความสัมพันธ์กับอาจารย์ การคบเพื่อน การเลือกที่พักอาศัยและการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ภายในสถาบัน ถ้านักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับกิจกรรมต่าง ๆ ในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในสถาบันได้ก็เป็นที่เชื่อได้ว่านักศึกษาจะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสถาบันได้อย่างมีความสุขและไม่

ปัญหาในเรื่องสุขภาพจิต ในทางกลับกันหากนักศึกษาปรับตัวไม่ได้ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจะมีผลกระทบต่อสุขภาพของนักศึกษา ซึ่งจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับตัวนักศึกษาแต่ละบุคคล เช่น อาจก่อให้เกิดความหดหู่ ท้อแท้ หมคหวัง เบื่อหน่าย วิตกกังวล อันจะส่งผลต่อการศึกษานักศึกษานั้น ๆ ซึ่งอาจพบว่ามีอาการอดทน มีการตกออกกลางคัน หรืออาจถึงขั้นฆ่าตัวตายก็เป็นได้

นักศึกษาโควตาที่ได้รับเลือกเข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก นั้น มีจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาในเรื่องของการปรับตัว บางคนเพิ่งจะได้มีโอกาสเข้ามาใช้ชีวิตในเมืองใหญ่ ที่เป็นศูนย์กลางของภาคเหนือตอนล่างเป็นครั้งแรก พบกับสภาพความวุ่นวายสับสนของสภาพเมืองใหญ่ บางคนในบางครั้งถึงกับล้มตัว หรือให้เพื่อนรักจนตอจนความอยากรู้อยากเห็นอยากทดลองกับสิ่งที่แปลกใหม่ ซึ่งมีพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการครองตัวครองใจตนไว้เพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา หลงไหลปล่อยตัวปล่อยใจตามไปกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ เช่น การเที่ยวเตร่ ดิการพนัน ดิทยาเสพติด ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะส่งผลให้เกิดปัญหาในการปรับตัวของนักศึกษาโดยตรง เช่น ปัญหาค้นหาเงินใช้จ่ายเงินทอง ปัญหาการคบเพื่อนทั้งเพื่อนต่างเพศและเพื่อนเพศเดียวกันรวมถึงปัญหาการเรียน เป็นต้น

นักศึกษาโควตาที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาศึกษานั้น จะเป็นผู้ที่อยู่ในวัยระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของวัยรุ่นตอนปลายและผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นระยะเตรียมตัวเพื่อเป็นผู้ใหญ่ที่ปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกับสภาวะการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการดำรงชีวิตในสถาบันอย่างมีความสุข เพราะการที่นักศึกษาโควตาสามารถปรับตัวในขณะที่ใช้ชีวิตในสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุขแล้ว ย่อมจะมีผลต่อการปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ดังนั้นนักศึกษาต้องมีทักษะในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ดี ซึ่งรวมทั้งเพื่อนต่างเพศและเพื่อนเพศเดียวกัน ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และคนในสังคมรวมทั้งตัวนักศึกษาเองที่จะต้องมีความเข้าใจและยอมรับสภาพของตนเอง มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่เหมาะสมตามควรและสามารถกล้าเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ มีความรับผิดชอบในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของตนเอง ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมรวมถึงความเป็นผู้มีคุณธรรม

นักศึกษาโควตาที่เข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามจะมีอายุระหว่าง 17 – 25 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงของวัยรุ่นตอนปลาย เป็นวัยที่ต้องการอยู่ในกลุ่มเพื่อนของตน อารมณ์จะมีการเปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิดง่าย มีความวิตกกังวล มีอารมณ์รุนแรง กลัวโดยไม่มีเหตุผล นิยมนับถือคนเก่งตามสายตาของพวกเขา มักจะถูกชักจูงง่าย ชอบต่อต้านผู้ใหญ่ในบางครั้ง เป็นผู้ที่มีเหตุผลแต่ขาดประสบการณ์ มีผลให้ความสำเร็จในการทำงานไม่ดีเท่าที่ควร ปัญหาที่จะพบจากนักศึกษาโควตาเมื่อเข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามอยู่เสมอ ได้แก่ การปรับตัวเข้ากับหลักสูตรการเรียนการสอน การปรับตัวเข้ากับกิจกรรมนักศึกษา ปัญหาในเรื่องสุขภาพ การปรับตัวเข้ากับเพื่อนหรือการคบเพื่อน ปัญหาเศรษฐกิจการเงินค่าใช้จ่าย การแบ่งเวลาเรียน จุดมุ่งหมายในชีวิต ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นจากสถานที่รวมถึงระบบการบริหารของสถาบันการศึกษา

จากสภาพปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษาโควตาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวและสุขภาพจิตของนักศึกษาโควตา เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา วางแผนเพื่อป้องกันและให้คำแนะนำแก่นักศึกษาโควตาได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิชณฺ์โลก

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาทั้งเพศหญิงและเพศชายไม่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาโควตาที่เลือกเรียนวิชาเอกที่แตกต่างกัน มีปัญหาการปรับตัวไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาโควตาที่เรียนอยู่ชั้นปีที่แตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก โดยมีแนวทางของการศึกษารอบคลุมถึงปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา 11 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ปัญหาด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย
- 1.2 ปัญหาด้านการเงินและที่อยู่อาศัย
- 1.3 ปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ
- 1.4 ปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคม
- 1.5 ปัญหาด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว
- 1.6 ปัญหาด้านการปรับตัวทางเพศ
- 1.7 ปัญหาทางบ้านและครอบครัว
- 1.8 ปัญหาด้านศีลธรรม จรรยาและศาสนา
- 1.9 ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน
- 1.10 ปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา
- 1.11 ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรเป็นนักศึกษาโควตาระดับปริญญาตรี ที่กำลังเรียนในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก และลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาโควตาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก และลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 204 คน โดยการสุ่มมาจากระชากรด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้

- 3.1 ตัวแปรอิสระ คือ นักศึกษาโควตาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 สถาบัน
ราชภัฏพิบูลสงคราม แบ่งตาม เพศ ชั้นปีและโปรแกรมวิชา
- 3.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการปรับตัว

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. นักศึกษาโควตาทุกคนทำแบบสอบถามด้วยตนเองตามความเป็นจริงโดยไม่ต้อง
ปรึกษากัน
2. แบบสอบถามทุกชุดที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่สามารถวัดปัญหาการปรับตัวของ
นักศึกษาโควตาได้
3. ผู้วิจัยถือว่าคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามของนักศึกษาโควตาเป็นข้อมูลที่เป็นความ
จริงเชื่อถือได้

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ศัพท์ที่มีความหมายเฉพาะดังนี้

1. ปัญหาการปรับตัว หมายถึง ปัญหาที่นักศึกษานักโควตาประสบและรับรู้ในระดับจิต
สำนึกซึ่งได้มาจากการรายงานตัวเองของนักศึกษานักโควตาจากแบบสอบถาม
2. นักศึกษาโควตา หมายถึง นักศึกษาที่ได้รับคัดเลือกเข้ามาศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา
ตามเกณฑ์ของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก
3. โปรแกรมวิชา หมายถึง วิชาเอกที่นักศึกษานักโควตาเลือกตามที่ตนเองถนัดและ
ต้องการที่จะเรียนต่อไป
4. สุขภาพจิต หมายถึง สภาพชีวิตที่เป็นสุข ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีไม่เพียงแต่ปราศจาก
โรคจิตโรคประสาทเท่านั้น แต่ยังสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดี มีความ
สัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น ๆ มีชีวิตอยู่ได้อย่างสมดุลย์สะดวกสบาย สามารถตอบสนองความ
ต้องการของตนเองใน โลกที่เปลี่ยนแปลงได้โดยไม่มีข้อขัดแย้งภายในจิตใจตนเอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ซึ่งจะนำเสนอเป็นลำดับดังต่อไปนี้ คือ

1. ความต้องการการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
2. ผลของระบบการสอบคัดเลือกรวม
3. หลักความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา
4. ระบบการคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความต้องการการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

การศึกษาเป็นสิ่งที่คนทั่วไปยอมรับว่าเป็นสิ่งจำเป็น ที่พึงประสงค์และมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพราะทำให้คนมีประสิทธิภาพในการทำงานดีขึ้น การศึกษาจึงเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง **ศาสตราจารย์** ศิญา โสธร ได้กล่าวว่า การศึกษาเป็นการลงทุนเพื่อพัฒนาคุณภาพของพลเมืองผลที่ได้จากการลงทุนเพื่อการศึกษา มีค่ามากกว่าผลการลงทุนในธุรกิจอื่น ๆ ทุกชนิด เพราะเป็นการลงทุนที่ค่อย ๆ เพิ่มขึ้นลงไปทีละน้อย แต่ต้องกระทำติดต่อกันตลอดระยะเวลาอันยาวนาน ผลที่ได้คือ ความมีคุณภาพของคน ประเทศใดก็ตามมีพลเมืองที่มีคุณภาพ ประเทศนั้นก็ทำอะไรได้ ๆ ได้สำเร็จสมความปรารถนาทั้งสิ้น ในทางตรงกันข้าม ประเทศใดมีพลเมืองที่ขาดคุณภาพ ประเทศนั้นจะทำการใดก็ไม่สำเร็จ ไม่ว่าจะลงทุนด้วยเงินจำนวนมกสักเพียงใด ในการนั้นเมื่อคนปฏิบัติขาดคุณภาพ ผลงานก็ย่อมไม่มีคุณภาพไปด้วยอาจจะล้มเหลวขาดทุนล้มจมก็ได้ (**ศิญา โสธร** : 2525) รัฐจึงต้องรับภาระเพราะในเรื่องการจัดการศึกษา โดยจัดให้มีการศึกษาภาคบังคับในระดับประถมศึกษาและให้เงินอุดหนุนการศึกษาในระดับอื่น ๆ การมีการศึกษาที่สูงจะช่วยเขยิบฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาระดับสูง ซึ่งมุ่งที่การ

ผลิตนักวิชาชีพชั้นสูงสาขาต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาประเทศ (วิจิตร ศรีสอาน : 2518) จะทำให้ผู้จบการศึกษาในระดับนี้มีโอกาสทำงานระดับสูงที่ส่งผลต่อรายได้ ฐานะเศรษฐกิจของผู้ นั้นจะดีขึ้นกว่าการจบการศึกษาที่ต่ำกว่า "หรืออาจกล่าวได้ว่า การศึกษาเป็นบันไดสำคัญ สำหรับการเลื่อนฐานะทางสังคม นอกจากนี้ผู้ที่ได้รับการศึกษาจะเป็นผู้ที่สังคมให้ความยกย่อง นับถือให้อยู่ในระดับสูงต่างจากคนทั่วไป ดังที่ได้มีการกล่าวเทียบระหว่างผู้ได้รับการศึกษา

(The educated) กับมวลชน (the mass) เป็นปัญญาชน (elite) กับสามัญชน (Common man)" (ชนิตา รักษ์พลเมือง 2534 : 192) ด้วยเหตุนี้ ความต้องการที่จะรับบริการทางการศึกษาของ ประชาชนยิ่งทวีมากขึ้นและเมื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของรัฐ ได้รับการขยายมากขึ้น ทั้งในแง่ของการเพิ่มจำนวนสถาบันการศึกษาในระดับนี้ และการเก็บค่าเล่าเรียนที่ค่อนข้างต่ำ รวมทั้งค่านิยมของการเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงของรัฐ ทำให้ประชาชนทั่วไป ขวนขวายเพื่อเข้ารับบริการการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงของรัฐและขวนขวายเพื่อ เข้ารับบริการการศึกษาในระดับอุดมศึกษามากขึ้น

จากรายงานการศึกษาไทย ปี 2531 (คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ : 2533) สถาน ศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัยมีจำนวน 488 แห่ง สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 447 แห่ง เป็นสถาบันของรัฐ 252 แห่ง และเอกชน 195 แห่ง สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย 41 แห่ง เป็นของรัฐ 16 แห่ง และเอกชน 25 แห่ง (ปัจจุบันปี 2535 ทบวงมหาวิทยาลัยมีสถาบันในสังกัดของรัฐ 19 แห่ง และของเอกชน 26 แห่ง) จำนวน ประชากรในวัยที่เรียนระดับนี้ (18-21 ปี) มีจำนวนทั้งสิ้น 4.8 ล้านคน แต่มีอัตราส่วนนัก ศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรีต่อประชากรในวัยเรียนระดับนี้ คิดเป็นร้อยละ 17.95 ถ้าไม่รวมมหาวิทยาลัยจำกัดรับจะมีอัตราส่วนคิดเป็นร้อยละ 7.13 หรือคิดเป็นจำนวน 342,240 คน ซึ่งเป็นผู้ที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงจำนวน 18,999 คนเท่านั้น (บุหา วีระไวทยะ : 2532) ดังนั้นจะมีประชากรในวัยเรียนระดับนี้ไม่มีโอกาสเข้า ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐเพียงร้อยละ 0.40 เท่านั้น ซึ่งส่งผลให้ต้องมีการคัดเลือกหาผู้ ที่มีความสามารถในการเรียนสูงเท่านั้น จึงมีโอกาสดำเนินการศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐได้

จากสภาพความจริง ที่สังคมไทยมักจะมีค่านิยมและทัศนคติว่าผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต คือ ผู้สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยได้ เพราะมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีความสามารถในการรับจำนวนจำกัด ดังนั้น ผู้ที่มีความสามารถสอบแข่งขันผ่านระบบการคัดเลือกได้ คือคนเก่ง จึงมีโอกาสเข้าไปศึกษา นอกจากนี้สื่อมวลชนยังให้ความสำคัญกับผู้สอบได้อันดับหนึ่ง และผู้ที่สามารถสอบได้อันดับหนึ่งในคณะวิชาที่มีการแข่งขันสูงจนกลายเป็นข่าวที่คนให้ความสนใจมากกว่าข่าวอื่น ๆ การให้ความสำคัญยกย่องนักเรียนที่สอบได้อันดับต้น ๆ ดังกล่าว จึงเป็นการตอกย้ำค่านิยมของสังคมต่อการให้ความสำคัญของการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยของรัฐ จากสภาพดังกล่าวจึงทำให้การสอบแข่งขัน เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยมีความเข้มข้นมาก ผู้ปกครองของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างเต็มที่ตามอัธยาศัยของตน เพื่อช่วยให้บุตรหลานของตนมีโอกาสในการสอบแข่งขันได้มากที่สุด

ผลของระบบการสอบคัดเลือกรวม

จากระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้นในระยะแรกก่อนปี พ.ศ. 2505 มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต่างก็แยกกันสอบคัดเลือกนิสิตนักศึกษาของตนเอง แต่ไม่มีปัญหาอะไรมากนัก เพราะในขณะนั้นจำนวนผู้สมัครสอบยังมีน้อยอยู่ และในขณะนั้นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ยังรับสมัครผู้สำเร็จประโยศมัธยมศึกษาและเทียบเท่าเข้าเรียนโดยไม่จำกัดจำนวนและไม่ต้องการมีการสอบคัดเลือก จึงทำให้มีที่เลือกเรียนมาก แม้ว่าในขณะนั้นจะมีมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาน้อยแห่งก็ตาม โดยสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติจะทำหน้าที่เพียงแต่ช่วยกำหนดวันสอบของแต่ละสถาบันมิให้ซ้ำกัน และศึกษาตัวเลขจำนวนผู้สมัครและที่สอบเข้าได้ เพื่อดูแนวโน้มของจำนวนนักศึกษาที่เข้าได้และทำการวิจัย เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการศึกษาและแก้ไขปัญหาค่าที่จะเกิดขึ้นต่อไป (โพยม วรรณศิริ : 2514) จากข้อมูลพบว่า นักเรียนคนหนึ่ง ๆ จะสมัครสอบไว้หลายแห่งเพราะเวลาสอบไม่ตรงกันผู้ที่เรียนดีก็จะสอบได้หลายสถาบันทำให้มีการสละสิทธิ์ก่อให้เกิดปัญหาสลับซับซ้อนขึ้นในการเรียกผู้สอบได้ ในลำดับถัดไปหลายครั้ง ในปีการศึกษา 2505 จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์

ในฐานะประธานสภาการศึกษาแห่งชาติในขณะนั้น จึงมีคำสั่งให้สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นศูนย์ประสานงาน การสอบคัดเลือกรวม ซึ่งดำเนินการ เช่นเดียวกับปัจจุบัน คือให้ผู้สมัครเข้าสอบสามารถเลือกได้ 6 คณะวิชา โดยเรียงลำดับคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยตามความต้องการ การสอบรวมได้โอนไปเป็นหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัยตั้งแต่ปี 2516-2517 (ยุพา วีระไวทยะ : 2532) นับแต่มีการสอบรวมเพื่อคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาตลอดเวลา 20 ปี มาแล้ว นับวันจะมีความเข้มข้นมากขึ้นเป็นลำดับ ในขณะที่จำนวนรับเพิ่มขึ้นพร้อม ๆ กับการขยายสถาบันอุดมศึกษามากขึ้น ก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการอยู่เช่นเดิม จะเห็นได้จากในช่วงระยะปี 2510-2519 สัดส่วนของผู้ที่มีความสามารถสอบผ่านต่อจำนวนผู้สมัครสอบทั้งหมดเฉลี่ยประมาณร้อยละ 31-32 และสัดส่วนดังกล่าวได้ลดลงเกือบเท่าตัวเหลือเพียงโดยเฉลี่ยร้อยละ 16-18 ในช่วงระยะปี 2528-2534 มีการปรับสูงขึ้นเล็กน้อย จะเห็นได้จากตาราง สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนผู้สมัครสอบและผู้สอบได้ จำแนกตามปีการศึกษา

ประเภท	ปี 2528	ปี 2529	ปี 2530	ปี 2534
จำนวนผู้สมัครสอบ	88,374	97,838	87,358	117,621
จำนวนผู้สอบไม่ได้	73,576	82,539	71,963	95,477
จำนวนผู้สอบได้	14,798	15,299	15,395	22,144
คิดเป็นร้อยละของผู้สอบได้	16.6	15.6	17.62	18.83

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าสัดส่วนของผู้สมัครสอบได้ช่วงปี 2530 ถึง 2534 ในช่วง 4 ปี ร้อยละของผู้สอบได้สูงขึ้นเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 17.62-18.83 เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าการแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของรัฐยังมีการแข่งขันสูง ผู้ที่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเป็นชนกลุ่มน้อยเท่านั้นและมีคนเป็นจำนวนมากต้องผิดหวังและเมื่อนำข้อมูลของผู้สอบผ่านการคัดเลือกหรือผู้ที่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาวิเคราะห์

เพื่อพิจารณาให้เห็นภาพฉายของผู้มีโอกาสทางการศึกษา ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้สอบผ่านเข้ามหาวิทยาลัยได้ ปีการศึกษา 2534 (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2534) พบว่า

1. ที่ตั้งโรงเรียนของผู้ที่มีโอกาสทางการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากที่สุด คือ โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครและโรงเรียนของผู้ที่สอบเข้าได้น้อยที่สุด do โรงเรียนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. อาชีพของบิดาหรือมารดาของผู้ที่มีโอกาสศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงที่สุด คือผู้ที่มีบิดาหรือมารดาประกอบอาชีพค้าขายหรือเจ้าของกิจการ รองลงมาคือผู้ที่มีบิดาหรือมารดาประกอบอาชีพรับราชการ ส่วนผู้ที่มีโอกาสสอบเข้าได้น้อยคือ ผู้ที่มีบิดาหรือมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอันดับ 3 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ของ ริชาร์ด เจ. แครฟท์ พบว่า 'ลูกของราชการมีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยมากเป็น 268 เท่าของลูกชาวนา' เด็กจากครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับการหัตถกรรมหรืออุตสาหกรรมก็ยังมีโอกาสเป็น 36 เท่าของลูกชาวนาด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับการวิจัยของ ยูพา วีระไวทยะ (2532) พบว่า

1. ชายมีโอกาสเข้าศึกษาได้มากกว่าหญิง ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุมาจากการกำหนดเพศในการรับผู้เข้าเรียนของบางคณะวิชา

2. หากพิจารณาจากภูมิหลังของการเรียนในโรงเรียนที่ตั้งขึ้นอยู่ในภูมิภาคต่างกันและสังกัดหน่วยงานที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันมาก ผู้ที่เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากส่วนภูมิภาคจะเสียเปรียบกว่าผู้ที่เรียนสำเร็จจาก โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

หลักความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

ผลการสอบคัดเลือกรวมทั้งผู้สอบคัดเลือกได้ จะเป็นกลุ่มที่ภูมิหลังเหมือนกันแทบทุกปีซึ่งมีความแตกต่างจากผู้ศึกษาในชั้นประถมและมัธยมศึกษา ซึ่งจะทำให้สังคมมีช่องว่างมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การจะสร้างความเสมอภาค ในโอกาสทางการศึกษาแก่ทุกคนในสังคม ได้รับความอย่างเท่าเทียมกัน

เดอวูล์ฟ และ ฮังวิสท์ (De Wolf and Hamgvist) กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาควรจัดอยู่บนพื้นฐาน 2 ประการ คือ

ประการแรก มาจากความเชื่อที่ว่า ทุกคนไม่ว่าจะมีสภาพเศรษฐกิจและสังคมอย่างไรก็ ควรจะได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกัน ในการเข้าศึกษาในระดับสูง

ประการที่สอง เป็นความต้องการที่จะได้กำลังคนที่มี คุณภาพอันเป็นปัจจัยสำคัญ สำหรับกระบวนการผลิตของสังคม (Silver : 1973)

นอกจากนี้ โกวิทท์ กังสนันท์ (วารสารการศึกษาแห่งชาติ : ตุลาคม 2529) ได้กล่าวว่า หลักความเสมอภาคโอกาสทางการศึกษา ควรครอบคลุม องค์ประกอบ ทั้ง 3 ด้าน คือ

1. ให้นักเรียนแต่ละคนควรมีโอกาสเท่าเทียมกันในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ซึ่งเป็นปัจจัยป้อนเข้าไปในระบบการศึกษาในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา

2. นักเรียนทุกคนที่มีความสามารถระดับเดียวกันควรมีโอกาสได้รับการศึกษา (Education Attainments) เท่าเทียมกัน นั่นคือ ภูมิหลังด้านสังคม เศรษฐกิจของนักเรียนไม่ควรจะเป็นปัจจัยกำหนดโอกาสทางการศึกษาของนักเรียน

3. นักเรียนทุกคนควรมีโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน แม้นักเรียนเหล่านั้นมาจากภูมิหลังด้านสังคม เศรษฐกิจที่แตกต่างกันและมีความสามารถไม่เท่ากัน ระบบการศึกษาจะต้องพยายามจัดหรือลดความเหลื่อมล้ำ ในด้านสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักเรียนในแต่ละระดับ ให้ลดลงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

โอกาสทางการศึกษาไม่ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของระบบผลสัมฤทธิ์ (Meritocracy) ที่เน้นความสามารถเฉพาะตัวของนักเรียนมากเกินไป แต่ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน สามารถพัฒนาความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาที่ตนถนัด ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปแบบของการจัดโครงการการศึกษาพิเศษ (Special Programmes) เช่น ด้านภาษา ดนตรีและคณิตศาสตร์ เป็นต้น

จากหลักการดังกล่าว การจัดการศึกษา จึงควรกระจายโอกาสเพื่อให้เกิดเสมอภาคทางการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นสิทธิอันชอบธรรมของมนุษย์ทุกคน สมาชิกทุกคนจึงมีสิทธิได้รับการศึกษา แต่ต่างกันไปตามระดับความสามารถ ดังนั้นความไม่เท่าเทียมกันที่เกิดขึ้นในระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงต้องมีการแก้ไขให้ได้มากที่สุด การแก้ปัญหาความไม่เสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้มีการจัดกระทำใน 2 ประการ คือ การวางแผน

ขยายโอกาสในการเข้าศึกษาในด้านปริมาณให้มากขึ้น และการปรับเปลี่ยนวิธีสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ดังนี้คือ

ประการที่ 1 การวางแผนขยายโอกาสในการเข้าศึกษาในด้านปริมาณมีดังนี้ คือ

1.1 มีการเปิดมหาวิทยาลัยไม่จำกัดรับ คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปี พ.ศ. 2514 และมหาวิทยาลัยใช้ระบบการสอบทางไกล คือมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในปี พ.ศ. 2521 ให้ทุกคนมีสิทธิเข้าศึกษาตามความต้องการในสาขาที่เปิดสอน แต่เมื่อพิจารณาจากสาขาที่ทำการเปิดสอนของทั้ง 2 มหาวิทยาลัย นับตั้งแต่เริ่มเปิดทำการสอนจนถึง กันยายน 2536 จากทบวงมหาวิทยาลัย พบว่ายังมีสาขาวิชาอีกจำนวนมากที่ทั้ง 2 มหาวิทยาลัยไม่ทำการเปิดสอน ดังนี้ คือ

กลุ่มวิชาและสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยไม่จำกัดและมหาวิทยาลัยสอนทางไกลไม่เปิดสอน

แยกกลุ่มสาขาวิชาตามระบบ ISCED

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา ได้แก่ สาขาวิชา

1) วิชาวรรณคดี

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์และประยุกต์ศาสตร์ ทุกสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชา

2) จิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์

3) มัณฑนศิลป์ การออกแบบ ศิลปอุตสาหกรรม

4) ทักษะศิลป์ นิเทศศิลป์ อนุกรมศิลป์ ทฤษฎีศิลป์

5) ประวัติและปรัชญาศิลปะ

6) ภาวละคร นาฏศาสตร์ นาฏศิลป์

7) ดนตรี ดุริยางศาสตร์

กลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพอนามัย ได้แก่ สาขาวิชา

8) แพทยศาสตร์

- 9) ทันตแพทยศาสตร์
- 10) เกษศาสตร์
- 11) เทคนิคการแพทย์ รังสีเทคนิค
- 12) กายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด

กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ทุกสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชา

- 13) วิศวกรรมศาสตร์
- 14) สถาปัตยกรรมศาสตร์

กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ วนศาสตร์ และการประมง ได้แก่ สาขาวิชา

- 15) สัตวแพทยศาสตร์ สัตวบาล สัตวสาธารณสุข
- 16) ประมง เทคโนโลยีการประมง วาริชศาสตร์
- 17) เกษตรศาสตร์
- 18) เทคโนโลยีการผลิตสัตว์
- 19) วนศาสตร์ เทคโนโลยีวนผลิตภัณฑ์

จากข้อมูลข้างต้น ทำให้เห็นผู้ที่ประสงค์เรียนในรายวิชาข้างต้น ก็จะต้องผ่านระบบสอบแข่งขันเข้าศึกษาในสถาบันของรัฐทั้ง 20 แห่ง ซึ่งมีการเปิดสอนทุกสาขาวิชา ดังนั้นก็จะเข้าสู่วงจรความไม่เสมอภาคโอกาสทางการศึกษาอีกเช่นเดิม

1.2. เพิ่มจำนวนรับใช้สาขาต่าง ๆ เป็นประจำแทบทุกปี มีการเปิดสาขาวิชาใหม่เพิ่มในแต่ละสถาบันและมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ (ที่มีใช้การเปลี่ยนชื่อสถาบัน) ได้แก่ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีแต่ปรากฏว่า จำนวนผู้สมัครเข้าสอบคัดเลือกยังคงมีจำนวนอยู่ในระดับสูง เช่นเดิม สัดส่วนผู้สอบเข้าได้และผู้สอบไม่ได้ยังคงมีสัดส่วนใกล้เคียงกันในระหว่างปีต่อปี

จากทั้ง 2 วิธีการในการขยายในด้านปริมาณแล้วก็ยังไม่อาจสนองต่อโอกาสทางการศึกษาเท่าใดนัก จึงถือว่าการขาดแคลน

ประกาศที่ 2 การปรับเปลี่ยนวิธีสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

2.1 การสอบคัดเลือกโดยจัดสรรโควตา จากข้อมูลของผู้สอบคัดเลือกได้นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ได้ข้อมูลที่ตรงกัน กล่าวคือ ผู้สอบเข้าได้ในสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้มาจากครอบครัวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพ ฯ มหาวิทยาลัยภูมิภาคจึงมีโครงการลดความไม่เสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยจัดสรรโควตาให้แก่ผู้ที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในท้องถิ่นได้เข้าศึกษาต่อ โดยสอบแข่งขันในภูมิภาคเดียวกันเองการรับเข้าในลักษณะนี้เริ่มเป็นครั้งแรกที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปี พ.ศ. 2512 โดยรับนักศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้รับคะแนนสูงสุด 5 เปอร์เซ็นต์แรกของผู้ที่ได้คะแนนมัธยมศึกษาตอนปลายสูงสุดของภาคเหนือ และที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในปี พ.ศ. 2516 โดยรับผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด 10 เปอร์เซ็นต์แรกของภาคใต้ เช่นเดียวกัน ต่อมาได้มีการให้โควตาเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยใช้วิธีการสอบคัดเลือกแทนการคัดเลือก ปัจจุบันการให้โควตาในมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคมีสูงถึงประมาณร้อยละ 50 ของจำนวนที่มหาวิทยาลัยได้ทั้งหมด

อย่างไรก็ดีแม้ว่าการสอบคัดเลือกโดยใช้โควตาพิเศษนี้จะช่วยลดปัญหาความไม่เสมอภาคทางการศึกษาของผู้มีภูมิลำเนาอยู่ภูมิภาค ให้มีโอกาสมากขึ้น แต่กลับสร้างความไม่เสมอภาคในส่วน ภูมิภาคด้วยกันเอง กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในตัวเมืองหรือในจังหวัดมีโอกาสดำเนินการศึกษาคือผู้ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนชนบท จากการศึกษาการรับนักเรียนด้วยระบบโควตา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ที่มหาวิทยาลัยรับไว้จากระบบโควตามาจากจังหวัดที่มีมหาวิทยาลัยหรือวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ นักเรียนเหล่านี้ส่วนใหญ่จบมาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น เชียงใหม่ สงขลา และปัตตานี ส่วนจังหวัดอื่น ๆ มีจำนวนเพียงเล็กน้อย ถึงแม้ว่าสิ่งชี้ให้เห็นปัญหาความไม่เสมอภาคภายในภูมิภาคด้วยกันเอง ความล้มเหลวในการคัดเลือกนักเรียนที่เรียนดีจากชนบท ในขั้นต้น ๆ มีส่วนทำให้นักเรียนเหล่านั้นขาดโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย สาเหตุอื่น ๆ ของความไม่เสมอภาคในส่วนภูมิภาค ได้แก่ ทักษะคิดและค่านิยมของคนในชนบทเอง นอกจากนี้ ยังมีสาเหตุจากเรื่องค่าใช้จ่ายทางการศึกษา กล่าวคือ ครอบครัวที่ยากจนไม่สามารถจะรับภาระค่าใช้จ่ายนี้ได้ โดยเฉพาะคนในชนบท

2.2 การสอบคัดเลือกตามโครงการพิเศษต่าง ๆ นอกจากการรับนักศึกษาในระบบ โควตา คือ การรับสมัครและจัดสอบคัดเลือกเองของมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคทั้ง 3 แห่ง คือมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แล้วมหาวิทยาลัยในส่วนกลาง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ยังได้จัดโครงการเพื่อสนองนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษา เช่นกัน ในรูปของโครงการพิเศษต่าง ๆ ขึ้นเพื่อสนองวัตถุประสงค์และนโยบายต่าง ๆ ทั้งของรัฐและของแต่ละสถาบันเอง ด้วยการกำหนดรายละเอียดของวิธีการสอบคัดเลือกแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของแต่ละสถาบัน นอกจากนี้ ยังมีในโครงการพิเศษที่ร่วมมือกับสถาบันและหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อสนองตามความต้องการของหน่วยงานและสถาบันนั้น ๆ โดยมีข้อตกลงร่วมกันในแต่ละขั้นตอน ลักษณะและการคัดเลือก และชื่อของโครงการก็จะแตกต่างกัน จึงถือว่าระบบการคัดเลือกซึ่งในรูปแบบของโครงการพิเศษต่าง ๆ เป็นอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งแตกต่างไปจากการสอบคัดเลือกรวม และการสอบคัดเลือกด้วยระบบโควตา การคัดเลือกเช่นนี้จึงเป็นระบบการคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษ ซึ่งจะกล่าวได้ให้เห็นลักษณะเฉพาะเป็นลำดับต่อไป

ระบบการคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษ

การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องยึดมั่นในหลักการสำคัญ 2 ประการ คือความเป็นอิสระในการดำเนินงาน (Autonomy) และเสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) ประเด็นที่สำคัญอย่างหนึ่งของหลักการในเรื่องเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัยก็คือเสรีภาพในด้านการรับนักศึกษา ซึ่งเป็นเสรีภาพทางวิชาการที่สำคัญของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะต้องใช้เสรีภาพนี้ด้วยความรับผิดชอบ โดยหลักปฏิบัติแล้วถือว่า การรับนักศึกษาเป็นความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งที่จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่เหมาะสม โดยปกติ

มักจะถือเอาความเสมอภาคและความเหมาะสมทางด้านวิชาการเป็นหลักในการกำหนดเกณฑ์การรับนักศึกษา ไม่ว่าจะสถาบันอุดมศึกษาจะใช้หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์และวิธีการนั้นจะต้องให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ประสงค์จะรับโอกาสทางการศึกษา ระดับนี้ อย่างเสมอหน้า (วิจิตร ศรีส้าน : 2518)

จากหลักการดังกล่าวมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงได้มีระบบการสอบคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษในรูปแบบต่าง ๆ กันเพื่อคัดเลือกนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในหลาย ๆ ลักษณะ โดยอาจจะแบ่งตามการกำหนดคุณสมบัติได้ 3 ลักษณะ ดังนี้คือ

ลักษณะที่ 1 เป็นการกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าสอบ โดยใช้พื้นที่นอกเขต กทม ซึ่งเช่นเดียวกับการให้โควตาในมหาวิทยาลัยภูมิภาค

ลักษณะที่ 2 เป็นการกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัคร โดยใช้เกณฑ์ความสามารถ พิเศษเฉพาะด้าน

ลักษณะที่ 3 เป็นคุณสมบัติอื่น ๆ ที่กำหนดขึ้นเป็นการเฉพาะของแต่ละโครงการ โดยการประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

ลักษณะที่ 1 ตามพื้นที่อยู่อาศัยหรือสถานศึกษา มหาวิทยาลัยจะกำหนดคุณสมบัติของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียน ซึ่งสถานที่ตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร หรือที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่นอกเขตกรุงเทพมหานครเป็นหลัก ในการจัดโครงการพิเศษ เพื่อสนองนโยบายในเรื่องการกระจายโอกาสทางการศึกษาสู่ภูมิภาคหรือผู้ด้อยฐานะทางเศรษฐกิจ จำนวน 12 โครงการ ใน 8 มหาวิทยาลัย ดังนี้

1. โครงการรับนักเรียนในชนบทเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จุฬา-ชนบท) เริ่มโครงการในปี 2526 เพื่อให้โอกาสนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จากครอบครัวยากจนได้เข้าศึกษาต่อในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยจะต้องมีภูมิลำเนาและสถานที่ศึกษาอยู่ในเขตการศึกษาที่ 7 9 10 และ 12 และเป็นผู้ที่มาจากครอบครัวที่ยากจน ที่ไม่มีผู้สนับสนุนหรืออุปการะให้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยสามารถเลือกเรียนได้ในคณะแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ โดยได้รับทุนอุดหนุน

3. โครงการรับนิสิตคณะวิทยาศาสตร์โดยวิธีพิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นการคัดเลือกนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลการเรียนดีและมีความต้องการจะเรียนวิทยาศาสตร์ โดยคัดเลือกพร้อมกับโครงการ กนก. เพื่อเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ โดยให้ทุนจำนวน 5 ทุน และประเภทไม่ได้รับทุน 95 คน

3. โครงการรับนักเรียนเรียนดีจากชนบท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (โครงการช้างเผือก) รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลการเรียนดีเข้าศึกษา

4. โครงการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศิลปากร (โควตาพิเศษ) โดยรับสมัครนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพปีที่ 3 หรือเทียบเท่า โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตภูมิลำเนาภาคตะวันตกใน 8 จังหวัด คือ กาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สุพรรณบุรี และปทุมธานี และอยู่ในเขตภาคใต้ 6 จังหวัด คือ นครศรีธรรมราช สงขลา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ชุมพร และระนอง

5. โครงการเยาวชนช้างเผือก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีที่ศึกษา ในสาขา คณิตศาสตร์และฟิสิกส์ และกลุ่มที่ผ่านการฝึกอบรมด้านคณิตศาสตร์แบบเข้ม เพื่อเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์

6. โครงการคัดเลือกนักเรียน จากส่วนภูมิภาคที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบทของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

7. โครงการคัดเลือกนักเรียนในภาคตะวันออก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ คัดเลือกจากนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก รวมทั้งจังหวัดสมุทรปราการ และกรุงเทพมหานคร เขตมีนบุรี หนองจอก ลาดกระบัง และบางเขน ที่อยู่ชนเมืองจำนวน ร้อยละ 30 ของจำนวนนักเรียนที่รับเข้าศึกษาในแต่ละปีการศึกษา

8. โครงการวิศวกรช้างเผือก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อเข้าศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 อันดับ 1 สายวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนส่วนภูมิภาคจำนวนประมาณ 140 คน

9. โครงการส่งเสริมโอกาสศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในท้องถิ่น (โควตาพิเศษ) เริ่มโครงการตั้งแต่ปีการศึกษา 2523 โดยรับสมัครนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าเข้าศึกษาต่อในคณะต่าง ๆ

10. โครงการรับนักศึกษาแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร โดยรับสมัครนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคกลางและภาคตะวันตก โดยต้องศึกษาในโรงเรียนนั้นตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ โดยจะรับเป็นจำนวนร้อยละ 50 ของจำนวนรับทุกปี

11. โครงการคัดเลือกพิเศษนักศึกษาแพทย์ จาก 17 จังหวัด ในเขตพัฒนาภาคเหนือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อเป็นการเพิ่มจำนวนการรับนักศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพโดยให้สิทธิจังหวัดละ 1 คน เพื่อเป็นการให้โอกาสกับนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในจังหวัดทั้ง 17 จังหวัด

12. โครงการรับนักศึกษาเข้าโดยวิธีพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สืบเนื่องจากมีนักเรียนที่เรียนดี มีความสนใจที่จะเรียนทางด้านวิทยาศาสตร์ แต่พลาดโอกาสในการเข้าโครงการ พสวท. เนื่องจากไม่สามารถรับได้ทั้งหมด คณะวิทยาศาสตร์จึงได้รับนักเรียนที่พลาดในโครงการ พสวท. เข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ และเป็นการเพิ่มการผลิตกำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกด้วย

ลักษณะที่ 2 ตามความสามารถเฉพาะด้าน จากการที่นักเรียนอีกจำนวนหนึ่ง มีความสามารถเฉพาะด้าน เช่น กีฬา ดนตรี และศิลปะ ซึ่งสมควรจะได้ศึกษาในระดับสูง เพื่อเพิ่มพูนความรู้และศักยภาพในด้านที่ตนถนัด แต่เนื่องจากการสอบคัดเลือกร่วมเป็นการแข่งขันเน้นทางวิชาการเป็นเหตุให้นักเรียนที่มีความสามารถเฉพาะด้านมากกว่าวิชาการไม่สามารถแข่งขันได้ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงจัดโครงการให้ผู้ที่มีความสามารถเฉพาะด้านมีโอกาสสอบคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษ ใน 3 ด้าน ได้แก่

ทางด้านกีฬา จากกรณีที่นโยบายของรัฐบาล เน้นการส่งเสริมและสนับสนุนการ
กีฬาชาติ อันเป็นหลักการและพื้นฐานในการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีคุณภาพต่อไป
แต่มักกีฬาที่เล่นจำนวนหนึ่งต้องลดการฝึกซ้อมลงหรือหยุดเล่นกีฬาไปในที่สุด ทั้งที่เขาเหล่านี้
เป็นกำลังที่สำคัญยิ่งในด้านกีฬาของประเทศ เพื่อให้เวลาและทุ่มเทกับการเรียน เพื่อที่จะ
สามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยส่วนใหญ่ก็ไม่ได้รับการแนะนำและ
ช่วยเหลือที่ถูกต้องส่งผลให้เกิดผลเสียทั้งสองทาง มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงได้จัดโครงการพิเศษ
เพื่อให้โอกาสนักกีฬาที่เล่น โดยมีรายละเอียดเฉพาะ ตามแต่ละมหาวิทยาลัยกำหนด มีทั้งหมด 4
มหาวิทยาลัย ได้แก่

1. โครงการรับนักเรียนผู้มีความสามารถดีเด่นระดับชาติในทางกีฬา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย รับสมัครนักกีฬาที่เล่นระดับชาติที่กำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 หรือเทียบเท่า และมีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ เข้าศึกษาใน คณะครุศาสตร์ คณะ
รัฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิศวกรรม
ศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ สอบคัดเลือกเข้าคณะ
ตามที่สนใจ

2. โครงการส่งเสริมนักกีฬายาวจนดีเด่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขต
ประสานมิตร เริ่มดำเนินการปีการศึกษา 2530 โดยรับสมัครสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 หรือเทียบเท่า และเป็นเยาวชนที่มีความสามารถดีเด่นทางกีฬา มีผลการเรียนตามที่
มหาวิทยาลัยกำหนดสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะต่าง ๆ แต่ในปัจจุบันปีการศึกษา 2535 จะ
รับเข้าศึกษาเฉพาะคณะพลศึกษา

3. โครงการรับนักศึกษาผู้มีความสามารถดีเด่นในทางกีฬา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

4. โครงการรับผู้มีความสามารถทางกีฬาที่เล่นกีฬาที่เล่นระดับชาติ โดยรับ
สมัครนักกีฬาที่มณฑลหรือเยาวชนทีมชาติ ที่กำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 6 หรือเทียบเท่า สามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาในคณะที่สนใจเรียน

ด้านดนตรีและศิลปะ เพื่อเป็นการส่งเสริมผู้ที่มีความสามารถทางด้านดนตรีและศิลปะให้ศึกษาในระดับสูง และเป็นการผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถทางศิลปะอันเป็นหลักการและพื้นฐานของการพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรมของชาติจำนวน 2 โครงการ 2 มหาวิทยาลัย

1. โครงการส่งเสริมโอกาสการศึกษาต่อของเยาวชนดีเด่นด้านดนตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร โดยรับสมัครผู้ที่กำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า โดยเป็นผู้ที่มีความสามารถดีเด่นด้านดนตรีไทยหรือสากล ในวงดนตรีของโรงเรียนสมาคมหรือองค์กรอื่น ๆ ที่บรรเลงถูกต้องตามแบบแผน หรือเป็นนักดนตรีวงโยชวาทิตหรือวงดนตรีไทยและชนะเลิศไม่ต่ำกว่าระดับจังหวัด หรือเคยสอบเทียบเกรดของ Trinity College และ Royal College of Music London University ประเทศอังกฤษ ทางทฤษฎีหรือปฏิบัติได้ไม่ต่ำกว่าเกรด 5 หรือได้รับประกาศนียบัตรการเรียนจบหลักสูตรโรงเรียนดนตรีเอกชนที่กระทรวงศึกษารับรอง สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในวิชาดุริยางคศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์

2. โครงการรับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษ ระดับชาติทางศิลปะ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รับสมัครนักเรียนที่กำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าที่มีผลงานชนะการประกวดในระดับนานาชาติหรือระดับชาติ สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสาขาวิชาทัศนศิลป์ ผู้ที่มีผลงานชนะการประกวดและการแสดงในระดับนานาชาติหรือระดับชาติหรือระดับจังหวัด สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสาขาดุริยางคศิลป์ไทย ผู้ที่มีผลงานดีเด่น เช่น การชนะการประกวดการเข้าร่วมโครงการดนตรีระหว่างระดับชาติ หรือนานาชาติและหรือผู้ที่มีใบรับรองหรือหลักฐานว่าผ่านการทดสอบจากสถาบัน มาตรฐานทางดนตรีสากลที่เทียบเท่าหรือสูงกว่าเกรด 8 ของ Trinity College of Music สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสาขาวิชาวิชาดนตรีสากลและผู้ที่มีผลงานชนะการประกวดหรือการแสดงในระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หรือระดับจังหวัด เพื่อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสาขาวิชาดนตรีไทย

ลักษณะที่ 3 การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะโครงการ โดยการประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่น จำนวน 7 โครงการ ใน 10 วิทยาลัย ได้แก่

1. โครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและพลังงานทบวง

มหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการและสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถทางวิทยาศาสตร์ โดยรับสมัครนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกเรียนวิชาเคมี ฟิสิกส์ ชีววิทยา และคณิตศาสตร์ สายที่ 1 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมรวมของวิชาดังกล่าวไม่ต่ำกว่า 3.25 เพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ใน 6 สถาบัน ได้แก่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. โครงการจัดส่งนักศึกษาชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามจังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และโรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน ซึ่งเป็นโครงการร่วมมือกับกระทรวงมหาดไทย เป็นโครงการที่เสริมสร้างความมั่นคงของประเทศ โดยรับสมัครนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาหรือกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลาม มีภูมิลำเนาและมีบิดามารดาปัจจุบันอาศัยอยู่ใน 4 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส สตูล เพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา 9 แห่ง ได้แก่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๖
๕๗๘.๑๖
๕๖๗๖
๖ ๑

132008

3. โครงการส่งเสริมการศึกษาแพทย์ในชนบท กระทรวงสาธารณสุขร่วมมือกับคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการผลิตแพทย์ในชนบทเพิ่ม ด้วยการรับสมัครนักเรียนที่สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในชนบทเพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ โดยสถาบันแต่ละแห่งจะกำหนดพื้นที่ต่างกัน ดังนี้

- โครงการส่งเสริมการศึกษาสำหรับชนบท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะคัดเลือกบุคคลที่มาจากท้องถิ่นชนบทในภาคตะวันออกของประเทศ ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด

- โครงการส่งเสริมการศึกษาแพทย์สำหรับชาวชนบท มหาวิทยาลัยมหิดลจะคัดเลือกนักเรียนที่มาจากชนบทในทุกภาค โดยมีข้อผูกพันว่าจะต้องออกไปประกอบอาชีพยังจังหวัดที่ตนได้รับโควตา

4. โครงการนักเรียนทุนสาธิตเสริมสมอง เป็นโครงการที่ทางมหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาราช ร่วมมือกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ให้นักเรียนทุนของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชเข้าศึกษาในสถาบัน

5. โครงการเพชรในตม เป็นโครงการที่ศูนย์อาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (ปัจจุบันคือแผนโครงการอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง) ศูนย์กิจการพลเรือน (ปัจจุบันคือส่วนกิจการพลเรือน) กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน กระทรวงมหาดไทยร่วมกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คัดเลือกนักเรียนที่เรียนดี มีความประพฤติดี มีอุปนิสัยและทัศนคติเหมาะสมแก่การเป็นครู และมีอุดมการณ์ในการพัฒนาท้องถิ่นชนบทแต่มีฐานะยากจน ที่อยู่ในท้องถิ่นทุรกันดารห่างไกลความเจริญและล่อแหลมต่อความมั่นคงของชาติ เข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตประสานมิตร โดยนักศึกษาทุกคนจะได้รับทุนการศึกษาจำนวน 30 คน โดยผู้ที่จบการศึกษาจะได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในท้องถิ่นที่อาศัย

6. โครงการครูทายาท เป็นโครงการที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนในวิชาปฐมวัย หรืออนุบาลศึกษา และประถมศึกษา โดยรับสมัครนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00

เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครูเพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูและเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยแต่ละสถาบันจะดำเนินการคัดเลือกเองซึ่งมีมหาวิทยาลัยเข้าโครงการ ดังนี้คือ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกวิทยาเขต

คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ 36 แห่ง

7. โครงการรับนักเรียนเข้าศึกษาในภาควิชาวิศวกรรมสำรวจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ตามความต้องการของกรมที่ดิน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความร่วมมือกับกรมที่ดินกระทรวงมหาดไทยคัดเลือกนักเรียนที่จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้าศึกษาต่อในภาควิชาวิศวกรรมสำรวจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยกรมที่ดินมอบทุนให้ปีละ 20 คน คนละ 20,000 บาทต่อปี โดยเมื่อจบการศึกษาจะได้เข้ารับราชการในกรมที่ดิน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยแบ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. ด้านโอกาสทางการศึกษา
2. การประเมินโครงการรับนักศึกษาโควตาด้วยวิธีพิเศษ
3. สรรพคุณหลังและผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา
4. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา

1. โอกาสทางการศึกษา ได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความไม่เสมอภาค โอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยยืนยันความไม่เสมอภาคของโอกาสทางการศึกษา คือ รายงานการวิจัย ของ เจอร์ลด์ ฟราย เรื่อง ตัวบ่งชี้ความเท่าเทียมและความเสมอภาคทางการศึกษาในประเทศไทย ในประเด็นการศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะรับนักศึกษาเข้าโดยมีการสอบคัดเลือก (Kraft, 1968) การสอบนี้เน้นสัมฤทธิ์ผลทางการ

ศึกษาซึ่งทำให้เด็กที่มีภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดีกว่าจะมีโอกาสสอบผ่านและได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้มากกว่า เพราะเด็กพวกนี้มีโอกาสเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพมากกว่า และเมื่อความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางครอบครัวและสภาพภูมิศาสตร์เห็นได้อย่างชัดว่าโอกาสของเด็กที่จะเข้าเรียนต่อ ในระดับอุดมศึกษามากที่สุดคือ เด็กที่อยู่ในกรุงเทพฯ ส่วนโอกาสของเด็กที่จะเข้าเรียนต่อน้อยที่สุดคือ เด็กที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ถ้าคุณเป็นกรณีของอาชีพบิดาหรือมารดาแล้ว เด็กที่มีบิดาหรือมารดาทำอาชีพพ่อค้าหรือเจ้าของร้านค้า มีโอกาสในการเข้าศึกษาต่อมากที่สุด ในขณะที่เด็กที่มีบิดาหรือมารดาทำอาชีพเกษตรกรกรรม มีโอกาสที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับนี้ได้น้อยที่สุด สอดคล้องกับ รายงานวิจัย ค่าใช้จ่ายและการลงทุนในมหาวิทยาลัยเอกชน จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ 2528 พบว่า ผู้มีโอกาสเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นคนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดีกว่าคนอื่น ๆ โดยทั่วไปเมื่อพิจารณาสัดส่วนร้อยละของนักศึกษาที่อยู่ในขอบข่ายของการสำรวจ จำแนกตามอาชีพบิดา พบว่านักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐและวิทยาลัยของรัฐและวิทยาลัยของเอกชนส่วนใหญ่ มาจากครอบครัวพ่อค้า (ร้อยละ 45 และ 52) และข้าราชการ (ร้อยละ 23 และ 22) นักศึกษาที่มาจากครอบครัวเกษตรกรซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนไทยส่วนใหญ่ (ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของประชากรทั่วประเทศ) มีสัดส่วนน้อยคือ ประมาณร้อยละ 11 แม้ว่าสัดส่วนดังกล่าว จะดีขึ้นกว่าเมื่อ 10 ปีก่อน ซึ่งมีนักศึกษาจากครอบครัวเกษตรกร เพียงร้อยละ 6 (รายงานของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา ปี 2518) แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า บุตรหลานชาวนา ชาวไร่ มีโอกาสดีขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุผลที่ว่า การศึกษาระดับปริญญาตรีมีความหมายในการเลื่อนฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมน้อยกว่าที่เคยเป็น เนื่องจากมีคนจบการศึกษาระดับนี้มากขึ้น ทำให้ความสำคัญในการเลือกคนเข้าทำงานดี ๆ เปลี่ยนจากระดับปริญญาตรีไปเป็นระดับอื่น ๆ ที่สูงกว่า เช่น ระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก หรือไม่กี่ชั้นอยู่กับสาขาวิชาที่เรียนจบสาขาที่มีคนเรียนกันมากๆ หางานได้ยาก และให้ผลตอบแทนในเรื่องรายได้น้อย เช่น สาขาศึกษาศาสตร์ จะมีนักศึกษาที่มาจากครอบครัวเกษตรกรมากกว่าสาขาอื่น ๆ มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 20.8 ในขณะที่สาขาอื่นๆ อีกหลายสาขามีนักศึกษาเหล่านี้ไม่ถึงร้อยละ 10 พบว่า สัดส่วนนักศึกษา สถาปัตยกรรมศาสตร์, นิเทศศาสตร์, พาณิชยศาสตร์, นิติศาสตร์ และ

แพทย์ศาสตร์ มีจำนวน 1.5, 3.1, 3.4, 5.6 และ 7.0 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าโอกาสทางการเรียนของบุตรหลานเกษตรกรนั้น นอกจากจะน้อยกว่าบุตรหลานพ่อค้าและข้าราชการแล้วยังจำกัดอยู่ในสาขาวิชาที่ด้อยกว่าในเรื่องรายได้ การมีงานทำของนักศึกษาที่ควรจะเป็น

จากรายงานการ วิจัยเรื่อง ความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา (เฉพาะ โควตาพิเศษ) ซึ่งจัดทำโดย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2522) พบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สมัครสอบโควตาพิเศษน้อยกว่าภาคเหนือและภาคใต้ สาเหตุอาจเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจสังคมของบิดาหรือผู้ปกครองไม่เอื้ออำนวย

2. วัตถุประสงค์ของการจัดสรรโควตาพิเศษ เพื่อให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในส่วนภูมิภาคได้มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น แต่จากข้อมูลที่ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่สอบผ่านโควตาพิเศษของมหาวิทยาลัยทั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือและภาคใต้ส่วนใหญ่ยังคงเป็นผู้จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ณ จังหวัดที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ อันได้แก่ จังหวัดขอนแก่น เชียงใหม่ สงขลา และปัตตานี จังหวัดอื่นทั่ว ๆ ไปก็ยังคงได้ศึกษาน้อย หรือก้อนไม่ได้เลย

3. นักเรียนที่สอบผ่าน โควตาพิเศษส่วนใหญ่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย-เจ้าของกิจการ รองลงมาคือรับราชการ-รัฐวิสาหกิจ บุตรของเกษตรกร และกรรมกร สอบผ่านได้น้อย

วิเชียร เกตุสิงห์ (2522) ได้ทำการวิจัยเรื่อง 'องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา' พบว่าระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ในระดับสูงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในส่วนภูมิภาคเป็นจำนวนมาก ไม่สามารถผ่านการสอบคัดเลือกได้ เนื่องจากความไม่เสมอภาคทางการศึกษาและยังพบว่านักเรียนในเขตเทศบาลจะมีโอกาสทางการศึกษามากกว่านักเรียนนอกเขตเทศบาล นักเรียนที่บิดา-มารดามีอาชีพเกษตรกร (ซึ่งมีประมาณร้อยละ 80 ของประชากรทั่วประเทศ) มีโอกาสเข้าศึกษาในระดับสูงนี้เพียงร้อยละ 28 นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่เรียนโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพฯ และมีบิดามารดาประกอบอาชีพค้าขาย จะมีโอกาสสอบผ่านการคัดเลือกได้มากที่สุด เพศหญิงจะมีอัตราการสอบผ่านมากกว่าเพศชาย ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดที่สามารถชี้ถึงผลการสอบคัดเลือกได้มากกว่าตัวแปรตัวอื่นๆ

2. การประเมินโครงการรับด้วยวิธีพิเศษ มิ่งงานวิจัยหลายเรื่องที่ได้ทำการศึกษาถึงผลสำเร็จของการดำเนินโครงการรับด้วยวิธีพิเศษต่างๆ ดังการศึกษาของ

ประไพศรี ตยานันท์(2533) ได้ประเมินโครงการครุทายาทของวิทยาลัยครู พบว่าโครงการครุทายาทเป็นโครงการที่ดีสามารถดำเนินการและผลิตบัณฑิตได้ตามประสงค์

ด้านสภาพแวดล้อม วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายการศึกษา

ด้านปัจจัยเบื้องต้น เห็นว่าควรจะพัฒนาหลักสูตรให้เปิดวิชาเลือกเสรีเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะวิชาที่เกี่ยวกับงานธุรการครู และเพิ่มหน่วยกิตวิชาชีพพิเศษทางดนตรี ศิลปะ และเกษตรให้มากขึ้น และควรทบทวนเกี่ยวกับเกณฑ์การรักษาสภาพนักศึกษา และเกณฑ์การบรรจุเข้ารับราชการ รวมทั้งงบประมาณสำหรับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเสริม

ด้านการดำเนินการ พบว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างคั่งเนื่อง ควรปรับปรุงงานด้านบริการและสวัสดิการควรประสานงานระหว่างหน่วยงานผู้ใช้ครูและผลิตครู

ด้านผลผลิต พบว่า บัณฑิตครุทายาทเป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ ซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบสูง และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูด้วย

สุวัชร อินทรวิจิตร (2533) ได้ทำการวิเคราะห์โครงการรับนิสิตวิทยาศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า วิธีการคัดเลือกมีประสิทธิภาพสามารถได้นิสิตมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ นิสิต พสวท. และนิสิตทุนจุฬาริเริ่มได้ผลดีสม่ำเสมอและสามารถแก้ปัญหาการออกกลางคัน สรุปคือ บรรลุในด้านวัตถุประสงค์ นิสิตไม่รับทุนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนิสิตปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นิสิต พสวท. และนิสิตทุนจุฬามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด

ผู้บริหารให้การสนับสนุนโครงการนี้ แต่เห็นควรปรับปรุงในเรื่องการประชาสัมพันธ์ การกำหนดเกณฑ์การรับ นิสิตส่วนใหญ่พึงพอใจในโครงการนี้ และเห็นว่าโครงการนี้สามารถผลิตบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่มีพื้นฐานความสนใจทางวิทยาศาสตร์ เพื่อเป็นกำลังของประเทศชาติในอนาคต

ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้สรุปผลการติดตามและประเมินผลการศึกษาแก่นักเรียนชาวไทย ที่นับถือศาสนาอิสลาม จังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าศึกษาต่อใน

มหาวิทยาลัยต่างๆ และโรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน ปีการศึกษา 2528 จำนวน 10 คน พบว่าปัญหาในแต่ละสถาบันไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ

1. มีความต้องการรับทุนการศึกษา โดยการให้ทุนควรให้ผู้ที่ยากจนจริง ๆ และไม่ควรถูกกำหนดเกณฑ์การให้สูง

2. ปัญหาด้านการเรียน ในระยะแรกเรียนไม่ทัน ต้องการการสอนเสริมในรายวิชาหลักได้แก่ คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ

3. การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยไม่มีปัญหา สามารถเข้ากับเพื่อนๆ ได้ดี

4. ส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องเงินค่าใช้จ่ายในระหว่างการศึกษา

Caston, Falton ELLIS (1991) ได้วิเคราะห์สถานการณ์ของการให้ คำปรึกษาแนะแนว การศึกษา และโปรแกรมการบริการพิเศษ สำหรับนักกีฬาระหว่าง 2 วิทยาลัยในการประชุม กีฬาในอเมริกากลาง 1975-1985 จากคำถามในการวิจัย 6 ข้อ ซึ่งเกี่ยวกับหลักการและความ คิดเห็นของผู้ทำงานในมหาวิทยาลัย พบว่า

1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยพอใจด้านการให้วิธีให้คำแนะนำ ปรึกษาทางวิชาการและให้ คำปรึกษาเป็นพิเศษ ช่วยเหลือส่งเสริมการศึกษาของนิสิตนักกีฬา

2. หน่วย NCAA ควรเริ่มให้แนวทางความต้องการ เข้าเป็นนิสิตนักกีฬา

3. อาจารย์ที่ปรึกษา ควรมีโปรแกรมให้ความช่วยเหลือโดยตรง

4. ทุนที่ใช้สำหรับการให้คำแนะนำ และคำปรึกษาทางวิชาการ ควรมาจากภาควิชา การกีฬา

5. ผู้บริหารส่วนใหญ่ ได้เก็บรักษาบันทึกความก้าวหน้าทางการศึกษาของนิสิตนักกีฬา

3. สภาพภูมิหลัง ผลสัมฤทธิ์ของโครงการรับด้วยวิธีพิเศษ

ปัญญา ธีระวิทย์เลิศ (2526) ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับประเภทโควตาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2523-2526 พบว่า อาชีพบิดามารดาของนิสิตทั้ง 2 ประเภทต่างกัน คือ นิสิตผ่านการสอบคัดเลือกบิดามารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการค้า ต่างกับนิสิต โควตาซึ่งมีบิดา และมารดามีอาชีพเกษตรกรครบทุกระดับการศึกษาไม่ต่างกัน การปรับตัวในสังคมและทัศนคติต่อ

การเรียนการสอนในชั้นปีที่ 2, 3, 4 ของนิสิตทั้ง 2 ประเภท และอัตราออกกลางคันเฉลี่ยร้อยละ 15 ของนิสิตทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของนิสิตทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกันพรเทัญ รัตโกภาส (2518) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ผ่านการคัดเลือกประเภทการสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัยและประเภทคะแนนเยี่ยมภาคเหนือพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกันและพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมปีที่ 5 ของทั้ง 2 ประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกประเภทคะแนนเยี่ยมภาคเหนือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่านักศึกษาประเภทการสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งก็สอดคล้องกับ วิลาวรรณ อุทัยสง (2519) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ผ่านการคัดเลือกประเภทสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทคะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สาธิต จันทรวินิจ (2529) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ระบุว่ากลุ่มที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัย และโดยมหาวิทยาลัยศิลปากร (โควตาพิเศษ) ที่เข้าศึกษาในปี 2522-2526 พบว่า นิสิตประเภทที่มหาวิทยาลัยสอบคัดเลือกเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นิสิตที่สอบผ่านโดยทบวงมหาวิทยาลัยในชั้นปีเดียวกัน ซึ่งอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก 2 ประเภทที่อยู่ในคณะโบราณคดี คณะนิเทศศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจาก การสอบคัดเลือกแบบโควตาและการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยสำนักทะเบียนและประเมินผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี 2533 พบว่าผู้สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2529-2531 ที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตาและที่มาจากการสอบคัดเลือกส่วนกลาง มีค่าลำดับขั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรใกล้เคียงกัน คือ

2.5 – 2.6 การที่ผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบ โควตาและที่มาจากการสอบคัดเลือกคัดเลือกส่วนกลางมีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรใกล้เคียงกันนี้ อาจเนื่องมาจากความสามารถในการเรียนที่ใกล้เคียงกัน ประกอบกับวิธีการสอนคัดเลือกทั้งแบบ โควตาและส่วนกลางข้อสอบอาจมีความยากง่ายใกล้เคียงกันและสิ่งที่สำคัญคือ คุณภาพของอาจารย์ผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อาจมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับอาจารย์ผู้สอนมัธยมศึกษาตอนปลายของภาคอื่น ๆ และสรุปได้ว่าคุณภาพการสอบคัดเลือกแบบ โควตา เทียบได้เท่ากับการสอบคัดเลือกส่วนกลาง ทำให้มีนักศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมกัน ผลการเรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจึงใกล้เคียงกัน คือ ที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบ โควตา ปีการศึกษา 2529-2531 มีร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาสูงกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกส่วนกลางเล็กน้อย กล่าวคือ ผู้สำเร็จการศึกษา รหัสประจำตัว 26.. ที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบ โควตา สำเร็จการศึกษา ร้อยละ 87.70 ในขณะที่ส่วนกลางสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 79.89 รหัสประจำตัว 27... โควตาสำเร็จการศึกษาร้อยละ 88.63 โดยส่วนกลางสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 80.60 และรหัสประจำตัว 28.. โควตาสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 74.50 ในขณะที่ส่วนกลางสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 74.91

การที่ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มาจากการสอบแบบ โควตา มีร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามากกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกส่วนกลาง อาจมีเหตุผลทางครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ใกล้คอยติดตามดูแลอย่างสม่ำเสมอ จึงมีความสนใจและตั้งใจเรียนมากกว่า

รายงานวิจัยเรื่องการสละสิทธิ์ของผู้สอบ โควตา เพื่อศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2530 โดยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้สอบคัดเลือกได้ตัดสินใจสละสิทธิ์ในการเข้าศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้สอบคัดเลือกได้โดยระบบ โควตา ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปี 2530 มีสาเหตุสำคัญ 3 ประการได้แก่

ประการแรก โอกาสการทำงานทำให้อ่านาค โดยผู้สละสิทธิ์คิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำได้ยาก

ประการที่สอง ความนิยมชมชอบในคณะหรือสาขาวิชาที่ได้เข้าศึกษา อันเป็นผลมาจากการเปิดโอกาสให้เลือกสอบได้หลายคณะ หรือสาขาวิชาและผู้สละสิทธิ์

ไม่สามารถสอบเข้าในคณะ หรือสาขาวิชาที่ตนเองชอบมากที่สุด หรือเลือกเป็นอันดับแรกได้

ประการที่สาม การขาดทุนทรัพย์ในการศึกษา เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวยังไม่เอื้ออำนวยเท่าที่ควร ทั้งนี้จากการศึกษาในรายละเอียดพบว่า ผู้สละสิทธิ์ในการศึกษาส่วนใหญ่ มีบิดามารดาประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม

3. สภาพภูมิหลัง ผลสัมฤทธิ์ของโครงการรับด้วยวิธีพิเศษ

ปัญญา ชีระวิทย์เลิศ (2526) ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับประเภทโควตาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2523-2526 พบว่า อาชีพบิดามารดาของนิสิตทั้ง 2 ประเภทต่างกัน คือนิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกบิดามารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการค้า ต่างกับนิสิตโควตาซึ่งมีบิดามารดามีอาชีพเกษตรกรรมแต่ระดับการศึกษาไม่ต่างกัน การปรับตัวในสังคมและทัศนคติต่อการเรียนการสอนในชั้นปี 2, 3, 4 ของนิสิตทั้ง 2 ประเภท และอัตราออกกลางคันเฉลี่ยร้อยละ 15 ของนิสิตทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของนิสิตทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับพรเพ็ญ รตโกภาส (2518) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ผ่านการคัดเลือกประเภทการสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทคะแนนยอดเยี่ยมภาคเหนือ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกัน และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของทั้ง 2 ประเภทมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกประเภทคะแนนเยี่ยมภาคเหนือมีผลสัมฤทธิ์ตรงการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่านักศึกษาประเภทการสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งก็สอดคล้องกับ วิลาวรรณ อุทัยสง (2519) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ผ่านการคัดเลือกประเภทสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทคะแนนเยี่ยมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สาริต จัทรวินิจ (2529) ศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ระหว่างกลุ่มที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัย และโดย

มหาวิทยาลัยศิลปากร (โควตาพิเศษ) ที่เข้าศึกษาในปี 2522 - 2526 พบว่า นิสิตประเภทที่มหาวิทยาลัยสอบคัดเลือกเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นิสิตที่สอบผ่านโดยทบวงมหาวิทยาลัยในชั้นปีเดียวกัน ซึ่งอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก 2 ประเภทที่อยู่ในคณะโบราณคดี คณะมัณฑนศิลป์ คณะอักษรศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบ คัดเลือกแบบโควตาและการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยสำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี 2533 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2529-2531 ที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตาและที่มาจาก การสอบคัดเลือกส่วนกลาง มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรใกล้เคียงกัน คือ 2.5 - 2.6 การที่ผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบ โควตาและที่มาจากการสอบคัดเลือกส่วนกลางมีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตรใกล้เคียงกันนี้ อาจเนื่องมาจากความสามารถในการเรียนที่ใกล้เคียงกัน ประกอบกับวิธีการสอบคัดเลือกทั้งแบบโควตาและส่วนกลาง ข้อสอบอาจมีความยากง่ายใกล้เคียงกันและสิ่งสำคัญคือ คุณภาพของอาจารย์ผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อาจมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับอาจารย์ผู้สอนมัธยมศึกษาตอนปลายของภาคอื่น ๆ และสรุปได้ว่าคุณภาพการสอบคัดเลือกแบบโควตา เปรียบได้เท่ากับการสอบคัดเลือกส่วนกลาง ทำให้มีนักศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมกัน ผลการเรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจึงใกล้เคียงกัน คือ ที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตา ปีการศึกษา 2529-2531 มีร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาสูงกว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจาก การสอบคัดเลือกส่วนกลางเล็กน้อย กล่าวคือ ผู้สำเร็จการศึกษา รหัสประจำตัว 26... ที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตา สำเร็จการศึกษา ร้อยละ 87.70 ในขณะที่ส่วนกลางสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 79.89 รหัสประจำตัว 27... โควตาสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 88.63 โดยส่วนกลางสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 80.60 และรหัสประจำตัว 28... โควตาสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 74.50 ในขณะที่ส่วนกลางสำเร็จการศึกษา ร้อยละ 74.91

การที่ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มาจากการสอบเลือกแบบโควตามีร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาสูงกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกส่วนกลาง อาจมีเหตุผลทางครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ใกล้คอยติดตามดูแลอย่างสม่ำเสมอ จึงมีความสนใจและตั้งใจเรียนมากกว่า

รายงานวิจัยเรื่องการสละสิทธิ์ของผู้สอบโควตา เพื่อศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปีการศึกษา 2530 โดยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้สอบคัดเลือกได้ตัดสินใจสละสิทธิ์ในการเข้าศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้สอบคัดเลือกได้โดยระบบ โควตาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปี 2530 มีสาเหตุสำคัญ 3 ประการ ได้แก่

ประการแรก โอกาสการทำงานทำในอนาคต โดยผู้สละสิทธิ์คิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำได้ยาก

ประการที่สอง ความนิยมชมชอบในคณะหรือสาขาวิชาที่ได้เข้าศึกษา อันเป็นผลมาจากการเปิดโอกาสให้เลือกสอบได้หลายคณะ หรือสาขาวิชา และผู้สละสิทธิ์ไม่สามารถสอบเข้าในคณะ หรือสาขาวิชาที่ตนเองชอบมากที่สุด หรือเลือกเป็นอันดับแรกได้

ประการที่สาม การขาดทุนทรัพย์ในการศึกษา เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวยังไม่เอื้ออำนวยเท่าที่ควร ทั้งนี้จากการศึกษาในรายละเอียดพบว่าผู้สละสิทธิ์ในการศึกษาส่วนใหญ่ มีบิดา มารดาประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรม

ทราเวอร์ส (Traverse, 1958) กล่าวไว้ในหนังสือ 'Educational Measurement' ว่าการที่จะให้สถิติการศึกษาดีจำเป็นจะต้องมีองค์ประกอบอื่น ๆ นอกเหนือจากด้านการศึกษามาช่วยด้วย อันได้แก่ การปรับตัวสภาพแวดล้อมทางบ้าน ความสนใจ ความมุ่งหวังทัศนคติที่มีต่อสถาบัน วิชาเอกที่เลือกเรียนและอาจารย์ผู้สอน ทั้งหมดที่กล่าวมานี้มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น

กรอนลินซ์ (Gronlund, 1959) กล่าวไว้ในหนังสือ 'Sociometry in the Classroom' ว่ามีเหตุที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังมีปัญหาด้านการเรียนอีกด้วย และพบว่าปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในระหว่างกลุ่มเป็นต้นเหตุให้การเรียนไม่มีประสิทธิผล เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์ และไม่มีความสุข มีนัก

เรียนจำนวนไม่น้อยที่ต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จอันเนื่องมาจากปัญหาการปรับตัวทางสังคม

อะแนสตาสี (Anastasi, 1961) ได้กล่าวในหนังสือ "Psychological Testing" ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual factor) และที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non-intellectual factor) ด้านอื่น ๆ เช่น การปรับตัว สภาพทางบ้าน ความสนใจ ความมุ่งมั่น ทักษะคิดที่มีต่อสถาบัน วิชาเอกที่เลือกเรียน อาจารย์ผู้สอน นอกจากนี้แล้วยังมีองค์ประกอบอื่น ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงูงใจ เป็นต้น

เพรสคอตท์ (Prescott, 1961) กล่าวในหนังสือ "A Report of Conference on Child Study" ว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิต ได้แก่

1. องค์ประกอบทางกาย (Physical Factors) เช่น การเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพ เป็นต้น
2. องค์ประกอบทางความรัก (Love Factors) เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา-มารดา สมาชิกต่าง ๆ ในครอบครัว เป็นต้น
3. องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม (Cultural and Socialization Factors) เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี การอบรมทางบ้าน ฐานะเศรษฐกิจ เป็นต้น
4. องค์ประกอบทางความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน (Peer Group Factors)
5. องค์ประกอบทางด้านการพัฒนาแห่งตน (Self-Development Factors) เช่น สติปัญญา ความสนใจ ทักษะคิดต่อกรเรียน เป็นต้น
6. องค์ประกอบทางการปรับตน (Self-Adjustment Factors) เช่น ปัญหาการแสดงออกทางอารมณ์ เป็นต้น

ซึ่งทั้ง 6 องค์ประกอบนี้มีความสัมพันธ์กันมากและมีอิทธิพลต่อการเรียนของนิสิตด้วย ฮิลการ์ด (Hilgadr, 1962) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ "Introduction to Psychology" ว่าผู้ที่มีสุขภาพจิตดี คือผู้ที่มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับตนเอง และสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แอสติน (Astin, 1964) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Personal and Environmental Factors Associated with College Dropouts Among High Aptitude Students" พบว่านิสิตส่วนใหญ่ที่ลาออกจากการเรียนในมหาวิทยาลัยกลางคืนมักจะมาจากรอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจและสังคมในระดับต่ำ

4. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา

ดวงใจ กษานติกุล (2527) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้บริการของศูนย์สุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเวเนเจอร์บิลท์" พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มารับบริการจากศูนย์ด้วยอารมณ์ซึมเศร้า ร้อยละ 43.1 ความวิตกกังวลร้อยละ 19.7 ผิดหวังด้านความรักร้อยละ 14.7 และมีอาการทางกายร้อยละ 6.4 โรคที่พบจะอยู่ในกลุ่มของความเครียด และปฏิกิริยาที่มีต่อการปรับตัว (Stress and Adjustment Reaction) ถึงร้อยละ 43.1 นักศึกษาส่วนใหญ่จะมารับการรักษาด้วยตนเอง นักศึกษาที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิต ส่วนใหญ่สามารถจบการศึกษาได้รับปริญญา โดยที่นักศึกษาได้รับการรักษาทางจิตเวชอย่างต่อเนื่อง

สุชาติ พหลภักย์และผกาพันธ์ วุฒิลักษณ์ (2527) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "วิจัยการฆ่าตัวตายในสังคมไทย" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากการเก็บรายชื่อผู้ฆ่าตัวตายสำเร็จจากหนังสือพิมพ์รายวันเป็นเวลา 2 ปี และกลุ่มควบคุมจากการสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนตัวและข้อมูลจิตวิทยาของญาติผู้ป่วย รวมทั้งสิ้น 434 ราย ผลการวิจัยพบว่าผู้ที่มีตัวตายสำเร็จ คิดเป็นอัตราส่วนชาย : หญิง เท่ากับ 1 : 8 โดยมีอายุอยู่ระหว่าง 15 - 24 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 39.4 เป็นนักเรียน - นักศึกษา ถึง 26 ราย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 11.3 ถ้าจำแนกตามสถานภาพการมีรายได้พบว่าเป็นผู้อาศัยเงินจากผู้อื่น 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.9 อัตราการเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายพบว่าผู้ที่เป็นโสด ม่าย หย่า แต่งงานแล้วแยกกันอยู่ จะมีอัตราเสี่ยงสูงกว่าผู้ที่แต่งงานแล้วยังอยู่ด้วยกัน ผู้ที่อาการจิต ประสาท มีโรคทางกายรุนแรงหรือเรื้อรังหรือทุพพลภาพ ผู้ที่กำลังใช้รักษาโรคจิต - โรคประสาทอยู่ และผู้ที่มีญาติสนิทฆ่าตัวตายจะมีอัตราเสี่ยงสูงกว่าผู้ที่ไม่มียุติฆาตกรรมดังกล่าว บ้านเป็นสถานที่สำคัญของการฆ่าตัวตาย เพศชายจะเลือกวิธีการฆ่าตัวตายที่รวดเร็วและรุนแรงกว่าเพศหญิง คือการใช้ปืนยิงตัวเองถึงร้อยละ 75.96

อภิวันท์ วงศ์ข้าหลวง (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัว และสุขภาพจิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีและ

อาชีพศึกษา” พบว่านักศึกษาประสบปัญหามากที่สุด ในด้านการปรับตัวทางการเรียนสุขภาพจิต ของนักศึกษาไม่ว่าต่างเพศกัน หรือเลือกเรียนสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีสุขภาพจิตไม่แตกต่างกัน ปัญหาการปรับตัวกับสุขภาพจิตมีความสัมพันธ์กัน

บอนนี่ (Bonney, 1995) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “A Study of Constancy of Sociometric Ranks Among College Student Over a two-year Period” โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่ได้รับคะแนนสูงในสังคมมีและมีบทบาททางกิจกรรมทางสังคมมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงกว่าพวกที่ได้รับคะแนนในสังคมมีต่ำ

คาร์ (Carr, 1956) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “The Problem Areas of Selected Group of Student at Florida State University as Indicated by the Mooney Problem Check List” พบว่านิสิตที่เรียนดีจะมีปัญหาต่างๆ ไป แต่นิสิตที่เรียนอ่อนจะมีปัญหาด้านวิชาการ นิสิตทั้งสองกลุ่มนี้มีปัญหาด้านสังคมและบุคลิกภาพมากกว่าทางด้านศาสนา ปรี่ชญา และความสัมพันธ์ระหว่างเพศและนิสิตในกลุ่มที่เรียนอ่อนมีความสามารถทางด้านกิจกรรมทางสังคมมากกว่านิสิตกลุ่มที่เรียนดี

โคป และคณะ (Cope et al., 1971) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “Revolving College Doors” พบว่า การปรับตัวทางอารมณ์ของนิสิตมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการปรับตัวกับเพื่อนทั้งที่เป็นเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ

เดลฟท์ (Delph, 1971) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “The Relationship of Personal and Social Adjustment and Academically Related Interest to the School Success of Sixth Grade Children From Low Income.” โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา (Non-intellectual Trait) และผลผลิตสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก พบว่า เด็กที่มีฐานะยากจนจะมีการปรับตัวไม่ดีแม้ว่าจะมีผลการเรียนดีและเด็กที่มีการปรับตัวดีจะเป็นเด็กที่ครูผู้สอนได้ประมาณค่าว่าเป็นผู้ที่มีผลสำเร็จทางการเรียน

ไอซ์ซาร์ด (Izard, 1973) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "An Analysis of Anxiety and Depression." โดยสำรวจจากนักศึกษาจำนวน 332 คน เพื่อศึกษาว่าสถานการณ์ใดบ้างที่นักศึกษาเคยมีประสบการณ์การซึมเศร้าในอารมณ์ซึ่งคำตอบส่วนใหญ่ที่ได้ คือ ภาวะการเศร้าซึมจะเกิดขึ้นเมื่อผิดหวังหรือไม่ได้รับรางวัลตอบแทนสถานการณ์ที่ทำให้นักศึกษาเศร้าซึมได้มาก คือ การสูญเสียตำแหน่งทางสังคม การตายหรือการเจ็บป่วยของเพื่อนที่สนิทมาก

โคลแมน และคณะ (Coleman and other, 1980) ได้กล่าวไว้ในเรื่อง "Abnormal Psychology and Modern Life." ว่าแหล่งที่ทำให้เกิดความคับข้องใจมีดังนี้

1. ความซ้กซ้ำ ซึ่งในสังคมปัจจุบันมีการแข่งขันมาก เวลาจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่ต้องทันเวลา แต่เนื่องจากพลเมืองมีเพิ่มมากขึ้น ความต้องการในบริการต่าง ๆ จึงมีข้อจำกัด เช่น รถมอเตอร์ไซด์คนแคบแต่ทุกคนต้องไปโรงเรียน ไปทำงาน ผลทำให้รถติดกันแน่นมาก เป็นต้น
2. การขาดแคลน อันได้แก่ สิ่งที่เราต้องการมีไม่เพียงพอหรือไม่มี เช่น ความสามารถทางสมอง
3. การสูญเสีย อาจจะได้แก่ ทรัพย์สินหรือคนที่เรารักตายจากไป เป็นต้น
4. ความล้มเหลว เนื่องจากสังคมปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการแก่งแย่งชิงดีแข่งขัน ซึ่งแน่นอนย่อมจะมีผู้แพ้ ซึ่งผู้ประสพในการล้มเหลวหรือการพ่ายแพ้ย่อมจะมีมากกว่าผู้ชนะ ดังนั้น ย่อมเกิดความคับข้องใจได้ง่าย
5. ภาวะไร้ความหมาย คนทุกคนตระหนักในชีวิตของคนว่ามีคุณค่าแต่ถ้าเมื่อไรที่เรา รู้สึกตัวว่าไม่เป็นที่ต้องการของคนอื่น ไม่มีใครเขารักเรา ไม่มีคนรักก็จะรู้ว่าตนเองไม่มีคุณค่า ไร้ความหมาย สูญเสียความเป็นตัวของตัวเองทันที

ไรท์ และบิน (Wright and Bean, 1974) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "The Influence of Socioeconomic Status on the Predictability of College Performance." พบว่า นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงจะสามารถประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ดีกว่านิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ รายได้ของครอบครัวจะเป็นตัวทำนายเกรดเฉลี่ยได้ดีที่สุด

โฮโรวิทซ์ และคณะ (Horowitz and all, 1980) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "Signs and Symptoms of Post-traumatic Stress." โดยทำการศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับคนที่

ความเครียดและวิตกกังวล ภาวะอาการซึมเศร้า พบว่า คนมีอาการเศร้าใจและกังวลใจต่อ
 สิ่งต่าง ๆ มากเกินไปถึงร้อยละ 97 รู้สึกเหงาร้อยละ 92 รู้สึกตัวเองสิ้นหวังในอนาคต
 รู้สึกตัวเองไม่มีคุณค่า ไม่สนใจเรื่องเพศ รู้สึกจ้านทนต่อชีวิต และท้ายสุดคิดว่าชีวิตนี้ไม่มีค่า
 ส่วนอาการวิตกกังวล พบว่า มีความรู้สึกเครียดถึงร้อยละ 95 รู้สึกกลัวไปหมดร้อยละ 75

สรุปเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศแล้ว จะเห็นได้ว่า การ
 ปรับตัวของนักเรียนนิสิตนักศึกษาที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อผลของการศึกษาแล้วเรียน การดำเนินชีวิต
 ภายในสถานศึกษา การศึกษาสภาพปัญหาของการปรับตัวจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่
 ใช้เป็นกลไกของการปรับตัว สภาพแวดล้อมและอื่น ๆ ส่วนที่สำคัญที่สุดคือ สุขภาพจิตของ
 นิสิตนั่นเองด้วยจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ชี้ให้เห็นว่า ความล้มเหลวของการปรับตัวของนิสิตมี
 ผลกระทบต่อสุขภาพจิตโดยตรงก็ตามที่ แต่ยังไม่ถึงงานที่ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการปรับ
 ตัวกับภาวะของสุขภาพจิตมีมาน้อยเพียงใด และในเชิงใด อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า
 นิสิตที่มีปัญหาของการปรับตัวทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ อายุ เพศ
 พ่อแม่ สภาพการจัดการเรียนการสอน อันได้แก่ หลักสูตรการสอน บรรยากาศ เป็นต้น
 สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาของการปรับตัวนี้ บางสาเหตุสามารถปรับแต่ง (Manipulate) ได้ สามารถ
 ควบคุม (Control) ได้ เพื่อเป็นการลดอุปสรรคของการปรับตัวที่มีสภาพเป็นปัญหาเชื่อมโยงถึง
 สุขภาพจิตของนิสิต

นอกจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมบางพฤติกรรมที่ไม่
 พึงประสงค์ เช่น ความก้าวร้าว การถดถอย พุดเท็จ การเก็บตัว ความเครียด เป็นผลสืบ
 เนื่องมาจากการปรับตัวของบุคคลต่อสภาพแวดล้อมทั้งสิ้น และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เหล่านี้
 นี้เป็นปัญหา อุปสรรคและการเรียนของนิสิตอยู่ในระดับต่ำ และยังเป็นตัวสร้างปัญหาให้กับ
 สังคมที่แวดล้อมตัวเขาอยู่ในทางตรงกันข้าม หากนิสิตสามารถปรับตัวได้ดีเข้ากับสภาพแวดล้อม
 ได้อย่างดี ก็จะส่งผลให้นิสิตประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และสามารถใช้ชีวิตภายใน
 สถานศึกษาได้อย่างมีความสุข

การวัดความสามารถในการปรับตัวมีหลายวิธี ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การสอบถาม สัมภาษณ์ และสังเกต โดยดูผลจากการใช้ชีวิตประจำวัน การคบเพื่อน การร่วมกิจกรรม ผลการเรียน เป็นต้น และสามารถนำผลการประเมินดังกล่าว มาศึกษาวิเคราะห์ได้พอสมควร ทั้งนี้อาจจะต้องใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลในหลาย ๆ วิธี เพื่อความแน่นอนของการวัดและการประเมินผล

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาโศตาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ประจำปีการศึกษา 2542 ภาคเรียนที่ 2 จำนวนทั้งหมด 1,072 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ สุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรโดยวิธี การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จากนักศึกษาโศตาระดับชั้นปีที่ 1-4 จาก คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี คณะเกษตรและอุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก ประจำปีการศึกษา 2542 ภาคเรียนที่ 2 จำนวนทั้งหมด 204 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งตามลักษณะของเครื่องมือออกเป็น 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ สถานภาพของนักศึกษาโควตา ได้แก่ ชั้นปี เพศ อายุ ภูมิลำเนา วิชาเอก อาชีพของบิดา - มารดา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว สถานภาพของบิดา - มารดาและที่พักของนักศึกษาในปัจจุบัน

ชุดที่ 2 เป็นแบบสำรวจปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา ซึ่งเป็นปัญหาและความต้องการระดับปกติของผู้ที่อยู่ในวัยเดียวกันประสบอยู่เสมอ ประกอบด้วยปัญหาการปรับตัว 11 ด้าน ซึ่งในแต่ละด้านแบ่งปัญหาออกเป็น 20 ข้อ รวมปัญหาการปรับตัวทั้งสิ้น 220 ข้อ ซึ่งสุภาพรณ โคตรจรัส ได้แปลและเรียบเรียงมาจากแบบสำรวจปัญหาการปรับตัว (Mooney Problem Check List : College Form, 1950) และได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงทั้งหมดเท่ากับ .983 (สุภาพรณ โคตรจรัส 2524)

แบบสำรวจปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ประกอบด้วย

1. ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (Health and Physical Development, HPD) มีรายการปัญหาทางสุขภาพและการยอมรับพัฒนาการทางร่างกายของตน เช่น สุขภาพไม่ดี ไม่แข็งแรงเท่าที่ควรปวดศีรษะบ่อย ๆ มีโรคประจำตัว ไม่พอใจในรูปร่างที่เป็นอยู่มีความต้องการเสริมร่างกายทั้งในแง่จิตใจและร่างกาย
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (Finances, Living Conditions and Employment, FLE) มีรายการปัญหาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ เช่น อยากมีเงินไว้ใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่าเดิม ครอบครัวมีปัญหาด้านการเงิน ต้องทำงานเพื่อจะได้เงินมาใช้จ่ายส่วนตัว ไม่พอใจในที่พักอาศัยปัจจุบัน
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ (Social and Recreational Activities, SRA) รายการปัญหา ได้แก่ มีเวลาสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจน้อย ไม่ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รู้สึกประหม่าเมื่อพบผู้คน ขาดทักษะทางกีฬา มีโอกาสสังสรรค์หรือร่วมกิจกรรมทางสังคมน้อย

4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (Social – Psychological Reactions , SPR) เป็นรายการปัญหาการปรับตัวทางสังคมและความสัมพันธ์กับเพื่อน ได้แก่ ความรู้สึกกระดากอายง่าย ไม่มีเพื่อนสนิทในมหาวิทยาลัยมักมีข้อถกเถียงโต้แย้งกับผู้อื่น หาผู้ที่ปรับทุกข์ด้วยได้ยาก ทำตามผู้อื่นได้ง่าย

5. ด้านอารมณ์และส่วนตัว (Personal – Psychological Relations , PPR) รายการปัญหาประกอบไปด้วย มักเครียดอยู่เสมอมีความกังวลใจในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ท้อแท้ง่าย ใจลอยขาดความเชื่อมั่นในตนเองคิดอยากฆ่าตัวตาย

6. ด้านทางเพศ (Courtship, Sex and Marriage, CSM) รายการปัญหามักจะประกอบไปด้วย มีนัดกับเพื่อนต่างเพศน้อย ทางบ้านไม่ยอมรับเพื่อนต่างเพศ กลัวหาคู่ไม่ได้ ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งงาน

7. ด้านบ้านและครอบครัว (House and Family HF) รายการปัญหาประกอบไปด้วย บิดาและมารดาไม่ลงรอยกัน มีปัญหากับบิดาหรือมารดา ไม่มีบ้านที่แท้จริง เข้ากับสมาชิกในครอบครัวไม่ได้ ต้องการความรักความเข้าใจ

8. ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (Morals and Religion, MR) รายการปัญหามักประกอบไปด้วย ความหมกมุ่นในศาสนาที่ยึดถือสืบสนปัญหาในด้านศีลธรรมและจรรยาบางประการ ต้องการมีปรัชญาของชีวิตควบคุมตนเองไม่ค่อยได้ มักจะยอมแพ้ต่อสิ่งล่อตาล่อใจง่าย

9. ด้านการเรียน (Adjustment to College Work, ACW) รายการปัญหาเกี่ยวกับแรงจูงใจ มีนิสัย และทัศนคติทางการเรียน เช่น เรียนไม่เก่ง ไม่ทราบถึงวิธีการที่จะเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ พื้นความรู้ไม่ดีในบางวิชา ไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้อย่างจริงจัง

10. ด้านอนาคต : อาชีพและการศึกษา (The Future : Vocational and Educational , FVE) รายการปัญหา ได้แก่ ต้องการที่จะออกไปประกอบอาชีพ สงสัยในคุณค่าของปริญญาบัตรไม่แน่ใจว่าเรียนไปจะคุ้มค่าหรือไม่ มีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน

11. ด้านหลักสูตรและการสอน (Curriculum and Teaching Procedure, CTP) รายการปัญหาเกี่ยวกับบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย เช่น ไม่ค่อยเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์สอน อาจารย์ไม่สนใจนักศึกษา สถาบันมีกฎข้อบังคับมากเกินไป กิจกรรมของสถาบันขาดการประสานงานที่ดี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาโศกตถึงรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาโศกตทั้งหมด โดยให้นักศึกษาคอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 204 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และนำแบบสอบถามมาตรวจสอบ พบว่า นักศึกษาโศกตคอบแบบสอบถามสมบูรณ์ทั้ง 204 ฉบับ
4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมากระทำโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามชุดที่ 1 มาแจกแจงหาความถี่ค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำแบบสอบถามชุดที่ 2 มาหาจำนวน (N) ค่าร้อยละ (%) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรตามเพศชั้นปี โดยใช้ค่า "เอฟ" (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยกำหนดค่าคะแนนแบบสอบถามเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ไม่เป็นปัญหา มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน
เป็นปัญหาเล็กน้อย มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
เป็นปัญหปานกลาง มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
เป็นปัญหามาก มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
เป็นปัญหามากที่สุด มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน

แล้วแปรความหามาออกเป็นค่าร้อยละ (%) โดยการแยกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ไม่มีปัญหา หมายถึง ผู้ที่ตอบไม่เป็นปัญหา ซึ่งมีค่าคะแนนเป็น 1 รวมกันและกลุ่มที่มีปัญหา คือ ผู้ที่ตอบตั้งแต่เป็นปัญหาเล็กน้อยขึ้นไป แล้วนำกลุ่มที่มีปัญหามาแบ่งตามความมากน้อย โดยใช้ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

คะแนน 1.01 – 2.49	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
คะแนน 2.50 – 3.49	หมายถึง	มีปัญหากลาง
คะแนน 3.50 – 4.49	หมายถึง	มีปัญหามาก
คะแนน 4.50 – 5.00	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด

เมื่อพบว่าค่า “เอฟ” มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงนำไปเปรียบเทียบการวิเคราะห์พหุคูณ (Multiple Comparison) โดยวิธี SNK (Student – Newman – Kuels) ที่ระดับ .05 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การคำนวณหาค่าร้อยละ (%) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทดสอบค่า “เอฟ” (F-Test) หาค่าความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One – Way Classification Analysis of Variance) แล้วเปรียบเทียบการวิเคราะห์พหุคูณ (Multiple Comparison) โดยวิธี SNK (Student - Newman - Kuels) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส-พี-เอส-เอส-เอ็กซ์ (SPSS[®]-Statistical Package for the Social Science X) ของศูนย์คอมพิวเตอร์สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

บทที่ 4

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง “ปัญหาปรับตัวของนักศึกษาของนักศึกษาโควตาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จ.พิษณุโลก” ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มนักศึกษาโควตาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ทั้งหมดจำนวน 204 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบทั้งหมด 204 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 204 ชุด สามารถเสนอผลการวิจัยได้เป็น 2 ตอน ดังนี้

1. สถานภาพและข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ไส้-พี-เอส-เอส-เอ็กซ์ (SPSSX) ของศูนย์คอมพิวเตอร์สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก ในการคำนวณหาค่าร้อยละ (%) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลปรากฏว่า นักศึกษาโควตาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เป็นเพศหญิงร้อยละ 82.8 (ตารางที่ 1) นักศึกษาโควตาส่วนใหญ่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 27.0 รองลงมาได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 25.5 ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 24.5 และชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 23.0 (ตารางที่ 2) โปรแกรมวิชาที่นักศึกษาโควตาเลือกเรียนเป็นส่วนใหญ่คือ วิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 32.8 (ตารางที่ 3) นักศึกษาโควตาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19-20 ปี (ตารางที่ 4) และมีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดพิษณุโลกมากที่สุดคือ ร้อยละ 15.7 (ตารางที่ 5) บิดามารดาประกอบอาชีพเกษตรกรเป็นส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 34.8 และ 26 (ตารางที่ 6 และ 7) ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ระหว่าง 2001–5000 ต่อเดือน ร้อยละ 47.5 (ตารางที่ 8) ระดับการศึกษาของบิดามารดา ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาทั้งคู่คิดเป็นร้อยละ 58.3 (ตารางที่ 9 และ 10) และ บิดามารดาอยู่กินด้วยกันร้อยละ 74.5 (ตารางที่ 11) ซึ่งในระหว่างที่นักศึกษาโควตาศึกษาอยู่ในสถาบันนั้น นักศึกษาโควตาพักอาศัยอยู่หอพักถึงร้อยละ 40.7 (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	35	17.2
หญิง	169	82.8
รวม	204	100.0

จากตารางที่ 1. แสดงว่านักศึกษาโควตากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 82.8 และ 17.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	52	25.5
ชั้นปีที่ 2	50	24.5
ชั้นปีที่ 3	47	23.0
ชั้นปีที่ 4	55	27.0
รวม	204	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงว่านักศึกษาโควตากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 27.0 รองลงมาได้แก่ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 25.5 ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 24.5 และชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 23.0

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโปรแกรมวิชา

โปรแกรมวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ	67	32.8
การศึกษาปฐมวัย	20	5.8
ชีววิทยาประยุกต์	3	1.5
เคมี	10	4.9
วิทยาการคอมพิวเตอร์	32	15.7
นิเทศศาสตร์	21	10.3
บริหารธุรกิจ	21	10.3
วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	18	8.8
การศึกษาพิเศษ	1	0.5
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	11	5.4
การอาหาร		
รวม	204	100

จากตารางที่ 3 แสดงว่านักศึกษาโควตาเลือกเรียนโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 32.8 รองลงมาคือ โปรแกรมวิทยาการคอมพิวเตอร์ร้อยละ 15.7 ส่วนโปรแกรม นิเทศศาสตร์และบริหารธุรกิจนักศึกษโควตาเลือกเรียนปริมาณเท่ากัน คือ ร้อยละ 10.3

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่านักศึกษาให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษมากพอสมควร

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
17 – 18 ปี	25	12.3
19 – 20 ปี	86	42.2
21 – 22 ปี	80	39.2
23 – 24 ปี	13	6.3
รวม	204	100

จากตารางที่ 4 แสดงว่านักศึกษาโควตากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 19 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.2 และช่วงอายุ 21 – 22 ปี ร้อยละ 39.2 ช่วงอายุ 17 – 18 ปี ร้อยละ 12.3 และช่วงอายุ 23 – 24 ร้อยละ 6.3

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า นักศึกษาโควตากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง ซึ่งมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 19 – 20 ปี

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พิษณุโลก	32	15.7
พิจิตร	24	11.8
น่าน	7	3.4
ตาก	15	7.4
สุโขทัย	28	13.7
แพร่	11	5.4
อุตรดิตถ์	12	5.9
เพชรบูรณ์	27	13.2
อุทัยธานี	8	3.9
เชียงใหม่	4	1.9
กำแพงเพชร	12	5.9
นครสวรรค์	24	11.8
รวม	204	100

จากตารางที่ 5 แสดงว่านักศึกษาโคงคากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดพิษณุโลกร้อยละ 15.7 รองลงมาคือมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดสุโขทัยร้อยละ 13.7 ส่วนจังหวัดพิจิตรและนครสวรรค์เป็นจังหวัดที่นักศึกษาโคงคากลุ่มตัวอย่างมีภูมิลำเนาอยู่ในจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 11.8

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	53	26.0
ลูกจ้าง	26	12.7
ธุรกิจส่วนตัว	34	16.7
เกษตรกร	71	34.8
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	20	9.8
รวม	204	100

จากตารางที่ 6 แสดงว่าบิดาของนักศึกษาโควตากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 34.8 และรองลงมาข้าราชการ ร้อยละ 26

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	15	7.4
ลูกจ้าง	11	5.4
ธุรกิจส่วนตัว	50	24.5
เกษตรกร	77	37.7
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	55	25.0
รวม	204	100

จากตารางที่ 7 แสดงว่า มารดาของนักศึกษาโควตากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 37.7 รองลงมา ร้อยละ 25.0 มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพและร้อยละ 24.5 ทำธุรกิจส่วนตัว

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ของครอบครัว
(เฉลี่ย/เดือน)

รายได้ของครอบครัว (เฉลี่ย/เดือน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2000 บาท	41	20.1
2001 – 5000 บาท	97	47.5
5001 – 8000 บาท	43	21.1
8001 – 11000 บาท	11	5.4
สูงกว่า 11000 บาท	12	5.9
รวม	204	100

จากตารางที่ 8 แสดงว่ารายได้ของครอบครัวนักศึกษาโศกตากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 2001 – 5000 บาท

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษาของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่รู้หนังสือ	2	1.0
ทลอ่านออกเขียนได้	12	5.9
ประถมศึกษา	119	58.3
มัธยมศึกษา	48	23.5
อุดมศึกษา	12	5.9
รวม	204	100

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

ระดับการศึกษาของมารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่รู้หนังสือ	6	2.9
พออ่านออกเขียนได้	16	7.8
ประถมศึกษา	149	73.1
มัธยมศึกษา	21	10.3
อุดมศึกษา	12	5.9
รวม	204	100

จากตารางที่ 9 และ 10 แสดงว่าระดับการศึกษาของบิดามารดาของนักศึกษาโควตากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพของบิดา - มารดา

สถานภาพของบิดา - มารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	152	74.5
แยกกันอยู่	20	9.8
หย่า	7	3.4
ม้าย	24	11.8
เสียชีวิตทั้งคู่	1	0.5
รวม	204	100

จากตารางที่ 11 แสดงว่าสถานภาพของบิดา - มารดา ของนักศึกษาโควตาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันร้อยละ 74.5

**ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะที่พักอาศัยของ
นักศึกษาในปัจจุบัน**

ที่พักอาศัยของนักศึกษาในปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หอพัก	83	40.7
อาศัยบ้านญาติ	44	21.5
บ้านเช่า	12	5.9
อยู่กับครอบครัว	65	31.9
รวม	204	100

จากตารางที่ 12 แสดงว่าที่พักอาศัยของนักศึกษาโควตากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในหอพักร้อยละ 40.7

ตอนที่ 2 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาสถาบันราชภัฏทิพย์สงคราม พิษณุโลก

ในตอนที่ 2 นี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยโดยแยกออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแยกตามเพศ

ส่วนที่ 2 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตตามยกตามชั้นปี

ส่วนที่ 3 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตตามยกตาม โปรแกรมวิชา

ส่วนที่ 1 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาทั้งหมดและแยกตามเพศ

1. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาทั้งหมด

ผู้วิจัยได้นำคะแนนปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาทั้งหมดมาหาค่าร้อยละ (%) ของปัญหาแต่ละด้านและปัญหาทั้งหมด 11 ด้าน แยกเป็นผู้ที่มีปัญหาและไม่มีปัญหาดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวในแต่ละด้านของนักศึกษาโควตาทั้งหมด

รายการปัญหาแต่ละด้าน	นักศึกษาโควตาทั้งหมด (N = 204)	
	เป็นปัญหา %	ไม่เป็นปัญหา %
สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	70.1	29.9
การเงินและที่อยู่อาศัย	69.1	30.9
กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	84.3	15.7
ความสัมพันธ์ทางสังคม	70.1	29.9
อารมณ์และส่วนตัว	77.5	22.5
ทางเพศ	53.5	46.5
บ้านและครอบครัว	51.5	48.5
ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	55.9	44.1
การเรียน	83.8	16.2
อนาคต : อาชีพและการศึกษา	83.3	16.7
หลักสูตรและการสอน	84.3	15.7
รวมปัญหาทั้ง 11 ด้าน	71.3	18.7

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่าเมื่อรวมปัญหาทั้ง 11 ด้านเข้าด้วยกันปรากฏว่านักศึกษาโควตากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดประสบปัญหาการปรับตัวร้อยละ 71.3 และเมื่อพิจารณาปัญหาการปรับตัวแต่ละด้าน พบว่า นักศึกษาโควตาประสบกับปัญหาการปรับตัวในเรื่องหลักสูตรและการสอนและกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการเท่ากัน คือ ร้อยละ 84.3 รองลงมาได้แก่ด้านการเรียนร้อยละ 83.8 ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาร้อยละ 83.3 และประสบปัญหาน้อยที่สุดได้แก่ปัญหาทางบ้านและครอบครัวร้อยละ 51.5

ตารางที่ 14 แสดงค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาที่มีปัญหา

รายการปัญหาแต่ละด้าน	หนังสือโควตาที่มีปัญหา (N = 204)			
	น้อย %	ปานกลาง %	มาก %	มากที่สุด %
สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	79.0	17.5	3.5	-
การเงินและที่อยู่อาศัย	61.0	28.4	8.5	2.1
กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	57.0	36.0	7.0	-
ความสัมพันธ์	68.5	22.4	7.7	1.4
อารมณ์และส่วนตัว	62.7	30.4	5.1	1.9
ทางเพศ	79.8	12.8	3.5	3.2
บ้านและครอบครัว	78.1	14.3	6.7	1.0
ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	84.2	14.0	1.8	-
การเรียน	53.2	34.5	11.1	1.2
อนาคต : อาชีพและการศึกษา	50.6	36.5	11.2	1.8
หลักสูตรและการสอน	70.3	25.6	4.1	-
รวมปัญหาทั้ง 11 ด้าน	67.9	24.8	6.2	1.1

จากตารางที่ 14 แสดงว่าเมื่อรวมปัญหาการปรับตัวทั้ง 11 ด้านแล้ว พบว่า นักศึกษาโควตาทั้งหมดที่มีปัญหาการปรับตัวประสบปัญหาที่ระดับมากที่สุดร้อยละ 1.1 ที่ระดับมาก ร้อยละ 6.2 ที่ระดับปานกลางร้อยละ 24.8 และที่ระดับน้อยร้อยละ 67.9 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านของปัญหาที่ระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านทางเพศร้อยละ 3.2 ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ร้อยละ 2.1 ด้านอารมณ์และส่วนตัวร้อยละ 1.9 ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ร้อยละ 1.8 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ร้อยละ 1.4 ด้านการเรียน ร้อยละ 1.2 ปัญหาทางบ้านและครอบครัว ร้อยละ 1.0

ตารางที่ 15 ปัญหาการปรับตัวรายข้อของนักศึกษาโควตาที่มีปัญหาตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

รายการปัญหา	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
1. ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย		
รู้สึกอ่อนเพลียอยู่เสมอ (1)	171	83.3
ไม่ได้ออกกำลังกายเพียงพอ (3)	157	77.0
2. ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย		
อยากมีเงินไว้ใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านี้ (21)	170	83.3
อยากหารายได้พิเศษเพราะเดือดร้อนทางการเงิน (24)	153	75.0
ต้องกระหมัดกระหม่อมในการใช้จ่ายทุกบาททุกสตางค์ (28)	155	76.0
3. ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ		
มีโอกาสดูแลกีฬาในน้อยมาก (42)	156	76.5
ขาดความรู้ในชีวิต (45)	164	80.4
ต้องการปรับปรุงตนเองด้านกิจกรรมร่ายกายและการเข้าสังคม (55)	154	75.5
มีโอกาสนี้จะทำในสิ่งที่ต้องการน้อยมาก (59)	158	77.5
4. ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	-	-
5. ด้านอารมณ์และส่วนตัว		
มักกังวลใจในสิ่งเล็ก ๆ น้อย (82)	156	76.5
มีส่วนเสีย เช่น ขี้ลืม/สะเพร่า/เกียจคร้าน (91)	156	76.5
ไม่สามารถลืมเรื่องที่ทำให้ไม่สบายใจได้ (97)	158	77.5
ไม่สบายใจที่บางครั้งคิดในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง (99)	158	77.5
6. ด้านทางเพศ	-	-
7. ด้านทางบ้านและครอบครัว	-	-
8. ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา	-	-

ตารางที่ 15 (ต่อ) ปัญหาการปรับตัวรายข้อของนักศึกษาโควตาที่มีปัญหาตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

รายการปัญหา	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
9. ด้านการเรียน		
สมาธิเสียได้ง่ายไม่ค่อยมีสมาธิ (162)	162	79.4
มีพื้นฐานความรู้ไม่ดีในบางวิชา (164)	182	89.2
มีความรู้พื้นฐานและฝึกเตรียมจากชั้นมัธยมไม่พอ (165)	173	84.8
เรียนไม่เก่งได้คะแนนต่ำ (166)	158	77.5
เขียนบรรยายไม่เก่ง (167)	153	75.0
ไม่ได้ใช้เวลาดูหนังสือ/ศึกษาค้นคว้าเพียงพอ (169)	172	84.3
แสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดให้ตีได้ยาก (175)	157	77.0
กลัวความล้มเหลวกลัวการสอบตก (178)	162	79.4
มีความกังวลเกี่ยวกับการสอบ (179)	156	77.0
10. ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและอาชีวศึกษา		
สงสัยว่าจะประสบความสำเร็จในชีวิตหรือไม่ (189)	164	80.4
อยากทราบว่าตนเองมีความสามารถในอาชีพใดบ้าง (194)	155	76.0
สงสัยว่าจะได้งานทำตามสายวิชาที่เรียนมาหรือไม่ (195)	172	84.3
กลัวไม่มีงานทำเมื่อเรียนสำเร็จ (198)	178	87.3
ต้องการคำแนะนำและประสบการณ์ที่จำเป็นในการทำงานก่อน ออกจากสถาบัน (199)	181	88.7
11. ด้านหลักสูตรและการสอน		
ไม่ค่อยเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์สอน (202)	160	78.4
บางวิชาอาจารย์ให้งานมากเกินไป (214)	157	77.0
กิจกรรมของสถาบันขาดการประสานงานที่ดี (219)	161	78.9
สถาบันขาดสถานที่/อุปกรณ์เพื่อการพักผ่อน (220)	178	87.3

* ตัวเลขใน () หมายถึง หมายเลขข้อในแบบสอบถาม

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่านักศึกษาโควตามีปัญหาการปรับตัวตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไปมากที่สุดในการเรียน จำนวน 9 ข้อ ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาจำนวน 5 ข้อ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านอารมณ์และส่วนตัวอย่างละ 4 ข้อเท่ากัน ด้านการเงินและที่อยู่อาศัยจำนวน 3 ข้อ ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย จำนวน 2 ข้อ ส่วนด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านทางเพศ ด้านบ้านและครอบครัว ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา พบว่า มีปัญหาน้อยกว่าร้อยละ 75 ลงมา

2. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก แยกตามเพศ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาแยกตามเพศมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เปรียบเทียบค่า “เอฟ” (F - test) ในแต่ละด้าน ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 16

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า “เอฟ” ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาเพศชายกับนักศึกษาโควตาเพศหญิง

รายการปัญหาแต่ละด้าน	นักศึกษาทั้งหมด		เพศชาย		เพศหญิง		F
	N = 204		N = 35		N = 169		
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	
สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	1.87	.71	1.74	.82	1.90	.69	1.44
การเงินและที่อยู่อาศัย	2.05	.94	2.26	.98	2.01	.92	2.10
กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	2.26	.79	2.40	.88	2.24	.77	1.23
ความสัมพันธ์ทางสังคม	2.00	.87	2.09	1.04	1.98	.84	0.45
อารมณ์และส่วนตัว	2.13	.86	2.14	1.03	2.13	.82	0.01
ทางเพศ	1.60	.81	1.63	.84	1.60	.80	0.04
บ้านและครอบครัว	1.67	.80	1.74	.89	1.66	.78	0.34
ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	1.66	.67	1.69	.68	1.65	.67	0.08
การเรียนรู้	2.34	.89	2.09	.85	2.40	.89	3.55
อนาคต : อาชีพและการศึกษา	2.37	.92	2.09	.95	2.43	.90	4.04*
หลักสูตรและการสอน	2.13	.70	2.17	.71	2.12	.71	0.16
รวมปัญหาทั้ง 11 ด้าน	2.01	.68	2.00	.77	2.01	.60	0.00

* $P < .05$ ($.05 F1, \infty = 3.84$)

จากตารางที่ 16 แสดงว่าโดยส่วนรวมนักศึกษาโควตาทั้งหมดมีปัญหาการปรับตัวทั้ง 11 ด้าน อยู่ในระดับน้อยและเมื่อแยกตามเพศ พบว่า นักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาที่ระดับน้อย และเมื่อพิจารณาปัญหาในแต่ละด้าน พบว่า มีปัญหาที่ระดับน้อยทุกด้าน โดยมีปัญหาระดับสูงเกี่ยวกับอนาคตในงานอาชีพและการศึกษามากกว่าด้านอื่นๆ (2.37) ปัญหารองลงมาคือ ด้านการเรียนรู้ (2.34) ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ (2.26) ด้านอารมณ์และ

ส่วนตัว (2.13) ด้านหลักสูตรและการสอน (2.13) ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (2.05) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (2.00) ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (1.87) บ้านและครอบครัว (1.67) ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (1.66) และด้านทางเพศ (1.60) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายมีปัญหาอยู่ระดับน้อยทุกด้าน แต่มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่าด้านอื่น ๆ (2.04) รองลงมา ได้แก่ ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (2.26) ด้านหลักสูตรและการสอน (2.17) ด้านอารมณ์และส่วนตัว (2.14) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (2.09) ด้านการเรียน (2.09) ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา (2.09) ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (1.74) บ้านและครอบครัว (1.74) ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (1.69) และด้านทางเพศ (1.63) ตามลำดับ

ส่วนนักศึกษาเพศหญิงมีปัญหาที่ระดับน้อย โดยมีปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษามากกว่าด้านอื่น ๆ (2.43) รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียน (2.40) ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ (2.24) ด้านอารมณ์และส่วนตัว (2.13) ด้านหลักสูตรและการสอน (2.12) ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (2.01) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (1.98) ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (1.90) ทางบ้านและครอบครัว (1.66) ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (1.65) และด้านทางเพศ (1.60) ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาระดับระหว่างเพศหญิงและเพศชาย พบว่า เพศหญิงมีปัญหาการปรับตัวด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษามากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่สำหรับด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาแยกตามชั้นปี

ผู้วิจัยได้นำคะแนนปัญหาการปรับตัวแยกตามชั้นปีมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยทดสอบค่า “เอฟ” (F-test) แต่ละด้าน ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า “เอฟ” ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาแยกตามชั้นปี

รายการปัญหาแต่ละด้าน	ชั้นปีที่ 1 (N = 52)		ชั้นปีที่ 2 (N = 52)		ชั้นปีที่ 3 (N = 52)		ชั้นปีที่ 4 (N = 52)		F
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	
สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	1.85	.72	1.82	.63	1.89	.73	1.93	.77	0.23
การเงินและที่อยู่อาศัย	2.00	.95	2.16	.91	2.02	1.00	2.04	.89	0.31
กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	2.29	.87	2.26	.75	2.32	.83	2.20	.73	0.21
ความสัมพันธ์ทางสังคม	2.03	1.00	2.02	.77	2.08	.88	1.85	.83	0.69
อารมณ์และส่วนตัว	2.25	1.00	2.02	.74	2.23	.78	2.04	.85	1.06
ทางเพศ	1.75	1.05	1.52	.76	1.68	.75	1.47	.60	1.38
บ้านและครอบครัว	1.75	.99	1.60	.73	1.64	.64	1.69	.79	0.34
กิจกรรมจรรยาและศาสนา	1.73	.66	1.72	.70	1.65	.70	1.53	.60	1.06
การเรียน	2.38	.99	2.32	.89	2.46	.95	2.21	.74	0.71
อนาคต: อาชีพและการศึกษา	2.42	.99	2.34	.85	2.46	.97	2.25	.86	0.54
หลักสูตรและการสอน	2.04	.59	2.24	.66	2.23	.87	2.01	.68	1.51
รวมปัญหาทั้ง 11 ด้าน	2.03	.79	1.86	.60	2.10	.73	1.93	.57	0.71

* P < .05 (.05 F_{3, 200} = 2.60)

จากตารางที่ 17 แสดงว่าเมื่อรวมปัญหาทั้ง 11 ด้าน พบว่า นักศึกษาโควตาทุกชั้นปีมี ปัญหาที่ระดับน้อย โดยมีนักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 3 มีปัญหามากกว่าชั้นปีอื่น ๆ (2.10) รองลงมา ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 (2.03) ชั้นปีที่ 2 (1.96) และชั้นปีที่ 4 (1.93) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละด้านของนักศึกษาโควตาแต่ละชั้นปี พบว่า นักศึกษาโควตาชั้น ปีที่ 4 มีปัญหาอยู่ที่ระดับน้อยทุก ๆ ด้าน โดยมีปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา มากกว่าด้านอื่น ๆ (2.25) รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียน (2.21) ด้านกิจกรรมทางสังคมและ นันทนาการ (2.20) ด้านอารมณ์และส่วนตัว (2.04) ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (2.01) ด้าน หลักสูตรและการสอน (2.01) ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (1.93) ด้านความสัมพันธ์ ทางสังคม (1.85) ทางบ้านและครอบครัว (1.69) ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (1.53) และ ด้านทางเพศ (1.47) ตามลำดับ

นักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 3 มีปัญหาอยู่ที่ระดับน้อยทุก ๆ ด้าน โดยมีปัญหาด้านอนาคต เกี่ยวกับอาชีพและการศึกษามากกว่าด้านอื่น ๆ (2.46) รองลงมา ได้แก่ ด้านกิจกรรมทางสังคม และนันทนาการ (2.32) ด้านอารมณ์และส่วนตัว (2.23) ด้านหลักสูตรและการสอน (2.23) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (2.08) ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (2.02) ด้านสุขภาพและ พัฒนาการทางร่างกาย (1.89) ด้านทางเพศ (1.68) ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (1.65) และทางบ้านและครอบครัว (1.64) ตามลำดับ

นักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 2 มีปัญหาอยู่ที่ระดับน้อยทุกด้าน โดยมีปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษามากกว่าด้านอื่น ๆ (2.34) รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียน (2.32) ด้าน กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ (2.26) ด้านหลักสูตรและการสอน (2.24) ด้านการเงินและ ที่อยู่อาศัย (2.16) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (2.02) ด้านอารมณ์และส่วนตัว (2.02) ด้าน สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (1.82) ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (1.72) ด้านบ้านและ ครอบครัว (1.60) และด้านทางเพศ (1.52) ตามลำดับ

นักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 1 มีปัญหาระดับน้อยทุกด้าน โดยมีปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับ อาชีพและการศึกษามากกว่าด้านอื่น ๆ (2.42) รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียน (2.38) ด้านกิจ กรรมทางสังคมและนันทนาการ (2.29) ด้านอารมณ์และส่วนตัว (2.25) ด้านหลักสูตรและ

การสอน (2.04) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (2.03) ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย (2.00) ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย (1.85) ด้านทางเพศ (1.75) ทางบ้านและครอบครัว (1.75) และด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา (1.73) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาแยกตามโปรแกรมวิชา

ผู้วิจัยได้นำคะแนนแยกตามโปรแกรมวิชามาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่า “เอฟ” (F-test) ดังตารางที่ 18

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า “เอฟ” ของปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา แยกตามโปรแกรมวิชา

รายการปัญหาแต่ละด้าน	ภาษาอังกฤษ N = 67		ปฐมวัย N = 20		เคมี N = 10		คอมพิวเตอร์ N = 32		นิเทศศาสตร์ N = 21		บริหารธุรกิจ N = 21		วิทยาศาสตร์ N = 18		วิทยาการอาหาร N = 11		F
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	
สุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย	1.85	.70	1.95	.83	1.90	.74	1.91	.73	1.76	.62	1.86	.65	1.78	.65	2.36	.85	0.92
การเงินและที่อยู่อาศัย	1.87	.90	1.85	.75	2.50	.97	2.59	1.04	1.81	.60	2.09	1.04	2.00	.69	2.18	1.25	2.79
กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	2.22	.76	2.20	.89	2.50	.85	2.53	.80	2.43	.75	2.00	.77	2.17	.71	2.09	.83	1.29
ความสัมพันธ์ทางสังคม	2.00	.90	1.90	.72	2.30	.67	2.33	.94	2.05	.74	1.81	.81	1.94	.94	1.73	.79	0.64
อารมณ์และส่วนตัว	2.19	.91	2.15	.93	2.30	.95	2.16	.92	1.95	.50	1.90	.70	2.22	.73	2.00	.77	0.54
ทางเพศ	1.51	.77	1.70	.73	1.80	.63	1.75	1.05	1.53	.58	1.57	.75	1.67	.59	1.64	.81	0.82
บ้านและครอบครัว	1.73	.77	1.50	.76	2.10	1.10	1.78	.98	1.29	.46	1.52	.60	1.89	.76	1.45	.52	1.91
ศีลธรรมจรรยาและศาสนา	1.67	.64	1.55	.76	1.70	.48	1.78	.75	1.48	.60	1.67	.66	1.67	.68	1.64	.67	0.46
การเรียนรู้	2.36	.90	2.40	.88	2.50	.97	2.50	.88	2.38	.74	2.10	.83	2.22	1.00	2.27	1.01	0.49
อนาคต : อาชีพและการศึกษา	2.39	.87	2.35	.99	2.50	.70	2.59	.87	2.29	.85	2.38	.86	2.33	1.03	1.82	.98	0.95
หลักสูตรและการสอน	2.13	.72	1.90	.55	2.20	.42	2.28	.62	1.90	.62	2.23	.89	2.28	.57	2.00	.89	1.08
รวมปัญหาทั้ง 11 ด้าน	1.96	.66	2.05	.69	2.20	.63	2.22	.75	1.86	.48	1.95	.67	2.00	.49	1.82	.87	0.96

* P < .05 (F7 ∞ = 2.01)

จากตารางที่ 18 แสดงว่าเมื่อรวมปัญหาแต่ละด้านทั้ง 11 ด้าน พบว่า นักศึกษาโควตาทุกโปรแกรมวิชามีปัญหาในการปรับตัวโดยส่วนรวมที่ระดับน้อย โดยมีนักศึกษาโควตาไปแกรม วิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มีปัญหามากกว่าวิชาเอกอื่น (2.22) รองลงมา ได้แก่ โปรแกรมวิชาเคมี (2.20) โปรแกรมวิชาปฐมวัย (2.05) โปรแกรมวิชาวิทย์สิ่งแวดล้อม (2.00) โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ (1.96) โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ (1.95) โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ (1.86) และโปรแกรมวิชาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร (1.82) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละด้านของแต่ละโปรแกรม พบว่า นักศึกษาทุกโปรแกรมวิชามีปัญหาที่ระดับน้อยเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการเงินและที่อยู่อาศัยด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ที่นักศึกษาโควตาโปรแกรมวิชาเคมีและโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์มีปัญหาการปรับตัวทั้ง 4 ด้านที่ระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาโปรแกรมวิชานิติศาสตร์มีปัญหาการปรับตัวด้านทางบ้านและครอบครัวที่ระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาทุกโปรแกรมวิชาทั้งแต่ละด้านและรวมทั้ง 11 ด้าน พบว่า มีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกันในด้านการเงินและที่อยู่อาศัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นำปัญหาการปรับตัวด้านการเงินและที่อยู่อาศัยมาวิเคราะห์พหุคูณโดยวิธี SNK

ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์พหุคูณ (MULTIPLE COMPARISON) โดยวิธี SNK (STUDENT - NEWMAN - KUELS) จากค่าเฉลี่ยระหว่าง นักศึกษาโควตตามเขตตามโปรแกรมวิชา โดยเรียงจากน้อยไปหามากของปัญหาการปรับตัวทางด้านการเงินและที่อยู่อาศัย

รายการ	นิเทศศาสตร์ $\bar{x} = 1.81$	ปฐมวัย $\bar{x} = 1.85$	ภาษาอังกฤษ $\bar{x} = 1.87$	วิทยสังคม $\bar{x} = 2.00$	บริหารธุรกิจ $\bar{x} = 2.10$	วิทยาการอาหาร $\bar{x} = 2.18$	เคมี $\bar{x} = 2.50$	วิทยคอมพิวเตอร์ $\bar{x} = 2.59$
นิเทศศาสตร์ (x = 1.81)	-	0.04	0.06	0.19	0.29	0.37	0.69	0.78*
ปฐมวัย (x = 1.85)	-	-	0.02	0.15	0.25	0.33	0.65	0.74
ภาษาอังกฤษ (x = 1.87)	-	-	-	0.13	0.23	0.31	0.63	0.72*
วิทยสังคม(x = 2.00)	-	-	-	-	0.01	0.18	0.05	0.59
บริหารธุรกิจ (x = 2.10)	-	-	-	-	-	0.08	0.40	0.49
วิทยาการอาหาร (x = 2.18)	-	-	-	-	-	-	0.32	0.41
เคมี (x = 2.50)	-	-	-	-	-	-	-	0.09
วิทยาการคอมพิวเตอร์ (x = 2.59)	-	-	-	-	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 8 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี SNK ของค่าเฉลี่ยทางด้านการเงิน และที่อยู่อาศัย ระหว่างนักศึกษาโควตาที่เรียนโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ปรากฏว่านักศึกษาโควตา โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์กับโปรแกรมวิชานิติศาสตร์และนักศึกษาโควตาโปรแกรม วิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์กับนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มีปัญหาการปรับตัวความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ส่วนนักศึกษาโควตาโปรแกรมวิชาอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก ตามตัวแปรเพศ ชั้นปีและโปรแกรมวิชาที่นักศึกษาเลือกเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักศึกษาโควตา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก และได้ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 204 คน โดยได้จากกลุ่มมาจากประชากรด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และได้รับข้อมูลกลับมาครบทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามซึ่งครอบคลุมไปเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษาโควตา จำนวน 12 ข้อ

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำรวจปัญหาการปรับตัว (Mooney Problem Check List : College Form) จำนวน 220 ข้อ

นำเครื่องมือทั้ง 2 ชุด ไปทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 204 คน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และได้รับข้อมูลกลับมาครบทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ได้นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (%) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบปัญหาในแต่ละด้านด้วยการทดสอบค่า “เอฟ” (F - test) แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี SNK ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^x ของศูนย์คอมพิวเตอร์สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาไควตา

กลุ่มนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาไควตากลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 204 คน เป็นเพศหญิง 169 คน เพศชาย 35 คน กำลังเรียนอยู่ชั้นปีที่ 4 จำนวน 55 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 47 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 50 คน และชั้นปีที่ 1 จำนวน 52 คน นักศึกษาไควตาส่วนใหญ่เลือกเรียนโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 32.8 โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษเป็นโปรแกรมวิชาที่นักศึกษาไควตาเลือกเรียนน้อยที่สุด ร้อยละ 0.5 อายุเฉลี่ยของนักศึกษาไควตาส่วนใหญ่แล้วอยู่ระหว่าง 19 – 20 ปี ร้อยละ 42.2 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพิษณุโลกมากที่สุด 15.7 บิดามารดาของนักศึกษาไควตาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 34.8 ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001 – 5,000 บาท ร้อยละ 47.5 และส่วนใหญ่แล้วบิดา – มารดาของนักศึกษาไควตาจบการศึกษาระดับประถมศึกษาและยังใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน และปัจจุบันนักศึกษาไควตาส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในหอพัก ร้อยละ 40.7

2. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา

2.1 ปัญหาแต่ละด้าน พบว่านักศึกษาโควตาประสบปัญหาโดยส่วนรวม ร้อยละ

71.3 ประสบปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการกับด้านหลักสูตรและการสอนมากที่สุด ร้อยละ 84.3 รองลงมาได้แก่ ด้านการเรียน ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ประสบปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ ทางบ้านและครอบครัว

เมื่อพิจารณาระดับของปัญหา พบว่าเมื่อรวมปัญหาแล้ว เป็นปัญหาที่ระดับมากที่สุด ร้อยละ 1.1 ที่ระดับมาก ร้อยละ 6.2 ที่ระดับปานกลาง ร้อยละ 24.8 และที่ระดับน้อย ร้อยละ 67.9

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

พิจารณาปัญหาการปรับตัวแต่ละข้อที่นำเสนอของนักศึกษาโกวตา ที่มีปัญหาดังแต่ ร้อยละ 75 ขึ้นไป โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

รายการปัญหา	N (204)	%
มีพื้นฐานความรู้ไม่ดีในบางวิชา (164)	182	89.2
ต้องการคำแนะนำและประสบการณ์ที่จำเป็นในการทำงานก่อน ออกจากสถาบัน (199)	181	88.7
กลัวไม่มีงานทำเมื่อเรียนสำเร็จ (198)	178	87.3
มหาวิทยาลัยขาดสถานที่/อุปกรณ์เพื่อการพักผ่อน (220)	178	87.3
มีความรู้พื้นฐานและฝึกเตรียมชั้นมัธยมไม่พอ (165)	173	84.8
ไม่ได้ใช้เวลาดูหนังสือ/ศึกษาค้นคว้าเพียงพอ (169)	172	84.3
สงสัยว่าจะได้งานทำตามสายวิชาที่เรียนมาหรือไม่ (195)	172	84.3
รู้สึกก่อนเหลืออยู่เสมอ (1)	171	83.3
อยากมีเงินไว้ใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านี้ (21)	170	83.3
ขาดความรอบรู้ในชีวิต (45)	164	80.4
สงสัยจะประสบความสำเร็จในชีวิตหรือไม่ (189)	164	80.4
สมาธิเสียได้ง่ายไม่ค่อยมีสมาธิ (162)	162	79.4
กลัวความล้มเหลวกลัวการสอบตก (178)	162	79.4
กิจกรรมของมหาวิทยาลัยขาดการประสานงานที่ดี (219)	161	78.9
ไม่ค่อยเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์สอน (202)	160	78.4
มีโอกาที่จะทำในสิ่งที่ต้องการทำน้อยมาก (59)	158	77.5

ปัญหาการปรับตัวแต่ละข้อที่นำสนใจของนักศึกษาโควตาที่มีปัญหาตั้งแต่ ร้อยละ 75 ขึ้นไป โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

รายการปัญหา	N (204)	%
ไม่สามารถลืมเรื่องที่ทำให้ไม่สบายใจได้ (97)	158	77.5
ไม่สบายใจที่บางครั้งคิดในเรื่องที่ไม่ถูกต้อง (99)	158	77.5
เรียนไม่เก่งได้คะแนนต่ำ (166)	158	77.5
ไม่ได้ออกกำลังกายเพียงพอ (3)	157	77.0
แสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดให้ติได้ยาก (175)	157	77.0
บางวิชาอาจารย์ให้งานมากเกินไป (214)	157	77.0
มีโอกาสนันทนาการน้อยมาก (42)	156	76.5
มักกังวลใจในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ (82)	156	76.5
มีส่วนเสีย เช่น ขี้ลืม/สะเพร่า/เกียจคร้าน (91)	156	76.5
มีความกังวลเกี่ยวกับการสอบ (179)	156	77.0
ต้องกระหมัดกระหม่อมในการใช้จ่ายทุกบาททุกสตางค์ (28)	155	76.0
อยากทราบว่าคุณเองมีความสามารถในอาชีพใดบ้าง (194)	155	76.0
ต้องการปรับปรุงตนเองด้านกิจกรรมรริยาทและการเข้าสังคม (55)	154	75.5
อยากหารายได้พิเศษเพราะเดือดร้อนทางการเงิน (24)	153	75.0
เขียนบรรยายไม่เก่ง (167)	153	75.0

2.2 ปัญหาการปรับตัวแยกตามเพศ พบว่านักศึกษาโควตาเพศชายประสบปัญหาการปรับตัวมากที่สุดในด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ รองลงมาได้แก่ ด้านการเงินและที่พักอาศัย ด้านหลักสูตรและการสอน ส่วนปัญหาที่ประสบน้อยที่สุดได้แก่ ด้านทางเพศ ปัญหาที่นักศึกษาโควตาเพศหญิงประสบมากที่สุดคือ การปรับตัวทางด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา รองลงมาได้แก่ด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ประสบปัญหาน้อยได้แก่ด้านทางเพศ และเมื่อพิจารณาระดับของปัญหาทั้งสองเพศแล้ว พบว่าเป็นปัญหาที่ระดับน้อยในทุก ๆ ด้าน

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทั้งสองเพศ พบว่านักศึกษาโควตาเพศหญิงมีความแตกต่างจากนักศึกษาโควตาเพศชายในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงด้านเดียว

2.3 กลุ่มนักศึกษาแยกตามชั้นปี พบว่านักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 1 ประสบปัญหามากที่สุด คือการปรับตัวทางด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา รองลงมาได้แก่ด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ส่วนที่ประสบปัญหาน้อยที่สุดในด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา นักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 2 ประสบปัญหามากที่สุดในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา รองลงมาได้แก่ด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการประสบปัญหาน้อยที่สุดได้แก่ด้านทางเพศ นักศึกษาโควตาชั้นปีที่ 3 ประสบปัญหามากที่สุดในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษากับด้านการเรียน รองลงมาได้แก่ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ประสบปัญหาน้อยที่สุดได้แก่ทางบ้านและครอบครัว นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ประสบปัญหามากที่สุดในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา รองลงมาได้แก่ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านการเรียน ประสบปัญหาน้อยที่สุดได้แก่ด้านทางเพศ

เมื่อพิจารณาระดับของปัญหาแล้วพบว่านักศึกษาโควตาทุกชั้นปี ส่วนใหญ่มีปัญหาที่ระดับน้อยทุกด้าน

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวระหว่างชั้นปี พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 กลุ่มนักศึกษาโควตาแยกตามโปรแกรมวิชา พบว่าเมื่อรวมปัญหาทั้ง 11 ด้านของนักศึกษาโควตาทุกโปรแกรมวิชามีปัญหาการปรับตัวโดยส่วนรวมที่ระดับน้อย โดยมีนักศึกษาโควตาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์มีปัญหามากกว่าโปรแกรมวิชาอื่น รองลงมา ได้แก่ โปรแกรมวิชาเคมี ปฐมวัย วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ และโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์การอาหารตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปัญหาแต่ละด้านของโปรแกรมวิชา พบว่านักศึกษาทุกโปรแกรมวิชาที่มีปัญหาที่ระดับน้อยเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการเรียนและที่อยู่อาศัย ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ที่นักศึกษาโปรแกรมวิชาเคมีและโปรแกรมวิชาการศึกษาคอมพิวเตอร์มีปัญหาการปรับตัวทั้ง 4 ด้านนี้ที่ระดับปานกลาง และนักศึกษาโปรแกรมวิชานิติศาสตร์มีปัญหาการปรับตัวด้านบ้านและครอบครัวที่ระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตาทุกโปรแกรมวิชาแต่ละด้านและรวมทั้ง 11 ด้าน พบว่ามีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกันในด้านการเงินและที่อยู่อาศัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่สำหรับด้านอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านการเงินและที่อยู่อาศัย โดยนำมาเปรียบเทียบการวิเคราะห์พหุคูณ (Multiple Comparison) โดยวิธี SNK (Student - Newman - Kuels) จากค่าเฉลี่ยของโปรแกรมวิชา พบว่าโปรแกรมวิชาศึกษาศาสตร์คอมพิวเตอร์กับโปรแกรมนิติศาสตร์ และโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์กับโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนโปรแกรมวิชาอื่น ๆ ไม่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโควตา ของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยของอภิปรายผล ดังนี้

1. ปัญหาการปรับตัว

จากการวิจัย พบว่านักศึกษาโควตาประสบปัญหาหนักที่สุดในด้านการเรียนด้าน อนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการและด้านหลักสูตร และการสอน แม้จะมีการแยกตามเพศ แยกตามชั้นปีหรือแยกตามโปรแกรมวิชา ผลที่ออกมา คล้ายคลึงกันคือ นักศึกษาโควตาประสบปัญหาการปรับตัวทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าว ปัญหาทาง เพศเป็นปัญหาที่นักศึกษาโควตาประสบน้อยที่สุดเหมือนกัน ผลที่ออกมาจึงตรงกับผลการวิจัย ของ มัลลิกา จิตรสุข (2508) สมศักดิ์ ประจະเนย์ (2506) สุภาพรรณ โคตรจรัส (2524) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภิวันท์ วงศ์ข้าหลวง (2530) มัลลิกา ตั้งศิริมงคล (2530)

นอกจากนี้ปัญหาที่น่าสนใจเป็นอันดับแรกคือ ปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียนมี ปัญหาเกินกว่า ร้อยละ 75 ซึ่งมีถึง 9 ข้อ แต่เมื่อพิจารณาที่ตัวนักศึกษาโควตาเอง ส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษามาจากต่างอำเภอ ต่างจังหวัด ซึ่งมีโครงสร้างของจังหวัดและของเมืองขนาดเล็ก ไม่มีสิ่งบันเทิงเริงรมย์และโครงสร้างของเมืองไม่ซับซ้อนและขนาดใหญ่เท่าจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นเมืองศูนย์กลางของภาคเหนือตอนล่าง นักศึกษาต้องพบกับสภาพความวุ่นวายสับสนของ สภาพเมืองใหญ่ สภาพการแข่งขันสูงต้องช่วยตนเอง และปกครองตนเอง และที่สำคัญต้อง บังคับใจตนเองทั้งทางด้านการครองตนและการเรียน ประกอบกับนักศึกษาโควตาที่มาจากต่าง อำเภอ ต่างจังหวัด ซึ่งการเรียนในระดับมัธยมศึกษามีกระบวนการสอนที่เป็นรูปแบบเฉพาะ นักเรียนจะทำตามทฤษฎี - อาจารย์บอก นักเรียนใกล้ชิดกับครู - อาจารย์มาก แต่เมื่อเข้ามาศึกษา ในระดับอุดมศึกษาในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามแล้ว สภาพการเรียนการสอนนักศึกษาต้อง ช่วยตนเอง ต้องรับผิดชอบตนเอง อาจารย์เป็นทำหน้าที่เพียงผู้สอน แนะนำ และชี้ทาง แห่ล่งคั้นคว้าเพิ่มเติมแก่นักศึกษา ซึ่งมักจะไม่ได้ใกล้ชิดกับผู้เรียน ผู้สอนจะพบกับผู้เรียน เฉพาะในชั่วโมงที่มีการสอนเท่านั้น นักศึกษาเกิดความว่าเหว่คล้ายถูกทอดทิ้งทำให้ขาดแรงจูง ใจในการเรียน จึงพบว่านักศึกษาโควตาทุกชั้นปีมีปัญหาหนักในด้านการเรียน กับด้านอนาคต เกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา เพราะขาดการแนะแนวจึงทำให้ไม่รู้วิธีที่จะเรียนอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2514) พบว่า องค์ ประกอบด้านตัวนักศึกษาและสถาบันการศึกษามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นอย่างมาก เกื้อกูล ทาลิทธิและคณะ (2523) พบว่า เมื่อนักศึกษามีปัญหาในการปรับตัวด้าน

การเรียน จำทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน ขาดความมั่นใจในตนเอง ทำให้ผลการเรียนต่ำ และมักขาดเรียนบ่อย ๆ ดังนั้นปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียน จึงควรเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขอย่างรีบด่วน มิฉะนั้นนักศึกษาโควตาอาจจะไม่สามารถเรียนตามหลักสูตรได้ หรือต้องออกจากสถาบันการศึกษากลางคัน ซึ่งถือว่าเป็นการสูญเสียทรัพยากรและงบประมาณของชาติอย่างมาก

เมื่อพิจารณาในด้านของโปรแกรมวิชา พบว่า นักศึกษาโควตามีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกัน ส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่ระดับน้อย ยกเว้นโปรแกรมวิชาเคมีและโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มีปัญหาที่ระดับปานกลางในด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ซึ่งจากการรายงานตัวในแบบสอบถามได้แก่ เรื่องอยากจะมีเงินไว้ใช้จ่ายส่วนตัวให้มากกว่านี้ อยากหารายได้พิเศษเพราะเดือดร้อนทางการเงิน ต้องประหยัดในการใช้จ่าย มีโอกาสเล่นกีฬาน้อยขาดความรอบรู้ในชีวิต ต้องการปรับปรุงตนเองด้านกิริยามารยาท มีโอกาสที่จะทำสิ่งที่จะทำน้อย มีพื้นความรู้ไม่ดีในบางวิชา ความรู้พื้นฐานและฝึกเตรียมจากชั้นมัธยมมีไม่เพียงพอ เรียนไม่เก่ง เขียนบรรยายไม่เก่ง กลัวความล้มเหลว กลัวสอบตก ต้องการคำแนะนำและประสบการณ์ที่จำเป็นในการทำงานก่อนออกจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ซึ่ง Freud ได้กล่าวว่าวัยรุ่นตอนปลายต้องการมีเอกลักษณ์ของตนเอง มีความรับผิดชอบ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานะของสังคมได้ และ Erikson ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า การปรับตัวในช่วงนี้ พวกเขาอยากรู้ว่าเขาคือใครและเขาจะเป็นอะไร แต่ถ้าเขาคัดสินใจไม่ได้ว่า เขาอยากจะเป็นอะไร จะทำให้เขาสับสนในบทบาทของตนเอง (role confusion) แต่ถ้าเมื่อใดเขาสามารถปรับตัวได้ก็จะเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีเอกลักษณ์ของตนเอง (identity) พร้อมทั้งจะเรียนและต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ ได้ ซึ่งถ้าสถาบันราชภัฏเห็นความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมาทั้งหมดนี้ โดยร่วมมือกันปรับปรุงแก้ไขและป้องกัน ก็จะหวังให้นักศึกษาโควตาสามารถเรียนได้จบตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

นอกจากนี้เมื่อแยกตามเพศแล้วกลับพบว่า นักศึกษาโควตาเพศชายมีปัญหาการปรับตัวมากที่สุดในด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ซึ่งจากแบบสอบถามพบว่า นักศึกษาโควตาชายส่วนใหญ่ต้องการให้สถาบันมีสถานที่เพื่อการพักผ่อนสันทนาการต้องการ โอกาสที่จะเพลิดเพลินกับงานศิลปะหรือดนตรี ต้องการปรับปรุงตนเองด้านกิริยามารยาท และการเข้า

สังคม ต้องการแสดงความสามารถของตนเองให้ปรากฏ มีความคิดว่าตำราเรียนยากเกินไป อาจารย์ผู้สอนเน้นหนักในทฤษฎีและหลักวิชาการมากเกินไป และไม่ค่อยจะเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์สอน เป็นต้น ส่วนนักศึกษาไควตาหญิงมีปัญหามากที่สุดในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามหลักการพัฒนาการจะพบว่าวัยนี้เพศหญิงจะมีวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงกว่าเพศชายแม้ว่าจะมีอายุเท่ากัน

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไควตาเพศชายกับเพศหญิงพบว่า ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกด้าน ยกเว้นนักศึกษาไควตา เพศหญิงมีปัญหาการปรับตัวด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา แตกต่างจากนักศึกษา ไควตาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาไควตาเพศ หญิงซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนปลายมักจะมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ได้เร็วกว่า ทำให้เป็นผู้ใหญ่ได้เร็วกว่า นักศึกษาไควตาเพศชาย จึงมีความกังวลใจเกี่ยวกับอนาคตสูง อาจจะทำให้เรื่องการศึกษาต่อ หรือปัญหาการตกงานเนื่องจากอาชีพครุเริ่มล้มเหลว สภาพของบ้านเมืองในด้านเศรษฐกิจที่ ถดถอย การบอกเลิกว่าจ้างเข้าทำงานในบริษัทใหญ่ ๆ ที่มีเป็นกระแสเข้ามาตลอดเวลานี้แต่ ตลาดแรงงานของรัฐบาล ซึ่งถือว่าเป็นตลาดแรงงานที่ใหญ่และมีความมั่นคงสูงก็พยายามลด อัตราค่าจ้าง ซึ่งตรงกันผลการวิจัยของคราวและคราว (Crow and Crow, 1965) พบว่า วัยรุ่นเพศหญิงมีความวิตกกังวลใจในเรื่องของการกลัวว่าจะ ไม่ประสบผลสำเร็จที่ตั้งไว้มากกว่า วัยรุ่นชาย

จากการเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไควตาแยกตามชั้นปีแล้ว พบว่า ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุก ๆ ด้าน อาจจะเป็นเนื่องจาก นักศึกษาไควตาทุกชั้นปี มีอายุใกล้เคียงกัน บิคามารดาประกอบอาชีพคล้าย ๆ กันและถูกคัด เลือกโดยคณะกรรมการกลุ่มเดียวกัน จึงทำให้มีปัญหาคล้ายคลึงกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไควตาแยกตามวิชาเอกแล้ว พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการ เงินและที่อยู่อาศัย ซึ่งมีโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์กับ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์และ

โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์กับโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแอสติน (Astin, 1964) พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน เนื่องจากฐานะเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับต่ำ แกริสันและคนอื่นๆ (Garrison and other, 1964) พบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ด้อยฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ย่อมจะขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้ ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการศึกษาได้และเมื่อพิจารณาจากแบบสอบถามแล้ว พบว่าโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์กับโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาปรับตัวการปรับตัวด้านการเงินและที่อยู่อาศัยที่ระดับน้อย ซึ่งต่างจากโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มีปัญหาทางด้านนี้ที่ระดับปานกลาง ปัญหาที่พบได้แก่เรื่องอยากมีเงินไว้ใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านี้ต้องการหารายได้พิเศษเพราะเดือดร้อนทางการเงินต้องประหยัดการใช้จ่ายเงินทุกบาททุกสตางค์ บิคารมาดาต้องทำงานหนักเกินไป ครอบครัวมีความกังวลใจในด้านเกี่ยวกับการเงินได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากที่บ้านน้อย และที่บ้านไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวกอย่างที่ต้องการ เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่าโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์นั้น จะต้องมีการใช้ Software และ Hardware ที่ทันสมัย และรูปแบบการเรียนการสอนต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ประกอบ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนมีราคาสูงและอาจจะเป็นความจำเป็นที่ผู้เรียนต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวที่พก หรือมีเงินนั้นก็ต่อเสียเงินเช่า ซึ่งถือว่าเป็นอุปสรรคในการเรียน ที่จะต้องใช้งบประมาณสูง และนักศึกษาโควตาเองก็ไม่มีเวลาออกไปหางานทำพิเศษก็เป็นได้ จึงทำให้นักศึกษาโควตาโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์มีปัญหาการปรับตัวแตกต่างไปจากกลุ่มอื่นค่อนข้างสูง

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. สถาบันราชภัฏภูเก็ตสงคราม ควรหาทางช่วยเหลือนักศึกษาโควตาในเรื่องกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการเรียนและการแนะแนวด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา โดยอาจจะทำการสำรวจปัญหาให้ชัดเจนหรือนำปัญหาที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแนวทางแก้ไข ปรับปรุง เพื่อให้นักศึกษาโควตาได้เรียนสำเร็จกลายเป็นประชากรที่มีประสิทธิภาพของประเทศชาติต่อไป

2. สถาบันควรให้ความสำคัญของการแนะแนวโดยให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านแก่ ศูนย์แนะแนวเพื่อให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเลือกบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถจริง ๆ สำหรับเป็นผู้ให้บริการแก่นักศึกษาโควตา และต้องเป็นแหล่งที่นักศึกษาโควตาสามารถเข้าไปรับคำปรึกษาได้อย่างใกล้ชิด ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การเรียน การศึกษา อาชีพ หลักสูตร และเรื่องกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น

3. สถาบันควรให้การสนับสนุนงานฝ่ายต่าง ๆ ให้นักศึกษาได้มีโอกาสดูออกไปฝึกฝน และพบประสบการณ์นอกชั้นเรียน เพื่อสามารถนำมาประยุกต์ให้สอดคล้องกันระหว่างชีวิตจริง กับสภาพการเรียนในสถาบัน และจะสามารถนำออกไปใช้ใน ชีวิตจริง ๆ ได้ อย่างดีเมื่อจบการศึกษา

4. อาจารย์ที่ปรึกษาควรจะใกล้ชิดกับนักศึกษาโควตาให้มากที่สุด รวมทั้งให้ความสนทนมน เพื่อสร้างความคุ้นเคย อบอุ่นในด้านจิตใจแก่ตัวนักศึกษา

5. ทุกกิจกรรมที่สถาบันจัดขึ้น โดยหน่วยงานต่าง ๆ ต้องประสานงานกันอย่างดีและมี ประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาโควตา

6. สถาบันต้องให้ความสำคัญของการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม และ พัฒนามุขลิกภาพของนักศึกษาให้ถึงประสงค์

7. สถาบันต้องมีสถานที่สำหรับพักผ่อน สันทนาการ และสังสรรค์ในหมู่นักศึกษา เพื่อผ่อนคลายและเสริมสร้างวิชาการให้แข็งแกร่งในทางอ้อม

8. ผู้บริหารฝ่ายต่าง ๆ ควรมีการประสานงานกันเป็นอย่างดีและควรให้ความร่วมมือในการอบรมพิเศษ ก่อนที่นักศึกษาโควตาจะเข้ามาเรียนในสถาบัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาสุขภาพจิตของนักศึกษาโควตาควบคู่กันไปด้วย
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของ นักศึกษาโควตา
3. มีการศึกษาเพื่อติดตามผลสำเร็จของนักศึกษาโควตาที่จบจากสถาบันและการประกอบ อาชีพ

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาโควตากับนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกปกติ
5. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนักศึกษาโควตาที่มีความสามารถทางการเรียนสูง : ต่ำ
6. ศึกษาเชิงประเมินโครงการรับนักศึกษาโควตา ด้านวัตถุประสงค์ ภูมิหลังของนักศึกษา วิธีการคัดเลือก การดำเนินการ
7. ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ที่เกี่ยวกับโครงการรับนักศึกษาโควตา
8. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการรับนักศึกษาโควตาของสถาบันราชภัฏ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กัลยา อนุพัฒน์. การเปรียบเทียบอัตราการรายงานตัว อัตราการออกกลางคัน ภูมิหลังทาง การศึกษา เศรษฐกิจและสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือก โดยวิธีรับตรงกับวิธีรวม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รุ่นปีการศึกษา 2527 - 2531. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

โกวิทย์ กังสานันท์. นโยบายสังคมและข้อคิดเกี่ยวกับความเสมอภาคของ โอกาสทางการ ศึกษา. วารสารศึกษาแห่งชาติ 21 (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2529) : 55 - 66.

กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. การรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ระดับ ปริญญาตรี. เชียงใหม่ : กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, 2531. (อัดสำเนา)

กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ระเบียบการสอบคัดเลือกนักเรียนภาคใต้ เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยวิธีรับตรง ปีการศึกษา 2533.

สงขลา : กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, 2533 (อัดสำเนา)

กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ระเบียบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาใน

มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยวิธีรับตรงประจำปีการศึกษา 2534. ขอนแก่น :

กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2533.

กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ระเบียบการสอบคัดเลือกการเข้าศึกษาตาม

โครงการส่งเสริมโอกาสศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร

: กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, (อัดสำเนา)

เจอร์ลด์ ฟราย . ตัวยังชี้ความเท่าเทียมและความเสมอภาคทางการศึกษาในประเทศไทย.

แปลโดย สภางศ์ จันทวานิชและคนอื่น ๆ . วารสารการศึกษาแห่งชาติ 15
(สิงหาคม-กันยายน 2524) : 53-70.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . โครงการเพชรในตม. กรุงเทพมหานคร :

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร,
ชุตินันท์ อธิรัตนานา. การศึกษาลักษณะนิสิตโครงการพัฒนาการศึกษา จุฬาลงกรณ์. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2536.

ชนิดา รักษ์พลเมือง . พื้นฐานการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาครุศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2534.

ดวงใจ กสานติกุล . "การใช้บริการของศูนย์สุขภาพจิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแวนเคอร์บีลท์"
วารสารสมาคมจิตแพทย์ . 29 (มิถุนายน) , 2527.

ทบวงมหาวิทยาลัย . ระเบียบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ทบวง
มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2533 กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครพิมพ์,
2532.

_____ . การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2534.

กรุงเทพมหานคร : สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวง
มหาวิทยาลัย 2537.

ประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ . เรื่องการรับสมัครและการคัดเลือกผู้มีความสามารถทาง
กีฬาดีเด่นเข้าศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิธีพิเศษ ประจำปีการศึกษา
2531, 2532, 2533, 2534 . กรุงเทพมหานคร : กองกลางสำนักอธิการบดี

ประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . รับสมัครเข้าเป็นนิสิตแพทย์ศาสตร์บัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปีการศึกษา 2535. กรุงเทพมหานคร :
กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร,
2534 (อัดสำเนา)

การรับสมัครเข้าเป็นนิสิตในโครงการส่งเสริมนักกีฬาเยาวชนดีเด่น

ประจำปีการศึกษา 2535. กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตประสานมิตร, 2534. (อัคราเนนา)

การรับสมัครเข้าเป็นนิสิตในโครงการส่งเสริมโอกาสการศึกษาต่อ

ของเยาวชนดีเด่นด้านดนตรี ประจำปีการศึกษา 2535. กรุงเทพมหานคร :
กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยาเขตประสานมิตร,
2534. (อัคราเนนา)

ประไพศรี ตยานันท์. การประเมินโครงการบูรณาการของวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2533.

ปัญญา ชีววิทยาเลิศ. การเปรียบเทียบลักษณะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
ประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกประเภทโควตาของภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2526.

พรรณนิภา วัชรเจริญ และ อัคราเนนา จันทร์สว่างภพ. การคัดเลือกนักเรียนโดยวิธีพิเศษของ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : กองบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534 (อัคราเนนา)

พจน์ สะเม็ญชัย และอมรวิรัช นาคทรพรพ. ความสัมพันธ์ระหว่างพิธีการคัดเลือกนักศึกษา
กับคุณภาพของนักศึกษาและมหาบัณฑิตในมหาวิทยาลัยไทย ทบวงมหาวิทยาลัย.
(อัคราเนนา)

ไพยม วรรณศิริ. สถานการณ์ศึกษาแห่งชาติกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา.
วารสารการศึกษาแห่งชาติ 5 (มีนาคม-2514) : หน้า 53-67.

ไพฑูริย์ สีนสารรัตน์. ปรัชญาและจุดมุ่งหมายของการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2520.

รังสรรค์ ทิมพันธุ์พงษ์. โอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา. วารสารการศึกษาแห่งชาติ
13 (ตุลาคม-พฤศจิกายน 2521) : หน้า 25-32

วิเชียร เกตุสิงห์. “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบัน

อุดมศึกษา” ปรินูญานิพนธ์การศึกษาคุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2522.

วิจิตร ศรีสอาน. หลักสูตรอุดมศึกษา . พระนคร : บริษัทโอเคียนส์โคร์, 2518.

วิลาวรรณ อุทัยสา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ผ่าน
การคัดเลือกประเภทสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัยและประเภทคะแนนเยี่ยม
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

สาธิต จันทรวินิจ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ผ่าน
คัดเลือกประเภทสอบร่วมเข้ามหาวิทยาลัยและประเภทโควตาพิเศษ.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

สุชาติ พหลภักย์ และผกาพันธ์ วุฒิลักษณ์. “การวิจัยการมาตัวทอยในสังคมไทย”
วารสารสมาคมจิตแพทย์ . 29 (กันยายน) 2527.

สุวิมล ว่องวานิช. เอกสารประกอบการสอนวิชาวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์
(412 621) ปีการศึกษา 2533. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาวิจัยการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. (อัดสำเนา)

สุวัชร อินทรวิจิตร. การวิเคราะห์โครงการรับนิสิตวิทยาการสตรีโดยวิธีพิเศษ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

สุภาพรรณ โคตรจรัส. “ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” รายงานการวิจัย ภาควิชาจิตวิทยา คณะ
ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา
(เฉพาะโควตาพิเศษ) . กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2522.

- ____. รายงานการศึกษาไทยปี 2531. กรุงเทพมหานคร : พันนี้พับลิชชิง, 2533.
- ____. รายงานวิจัยเรื่องค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี, 2532.
- ____. การสำรวจสถานะทางการศึกษาของประเทศ. กรุงเทพมหานคร : บริษัท นวกนก จำกัด, 2526.
- ____. รายงานการวิจัย เรื่องระบบอุดมศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2522.
- ____. รายงานสภาพการจัดและการขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างผู้สำเร็จการศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกแบบโควตาและการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. เชียงใหม่ : สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2533.
- ยูพา วีระไวทยะ และคณะ. รายงานวิจัยเรื่อง การประสานสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภายใต้นโยบายแผนระยะยาว ทบวงมหาวิทยาลัย, 2532.
- อภิวัฒน์ วงศ์ขันธ์ทอง. "ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ภาษาอังกฤษ

- Anastasi, Anne **Psychological Testing**, 2nd ed., London : Macmillan Company, 1961.
- Astin, A.W. "Personal and Environmental Factors Associated with College Dropouts Among High Aptitude Students." **Journal of Educational Psychology**, 1964
- Astin A.W. **Preventing Students From Dropping Out**. San Francisco : Jossey Bass, 1977.
- Bonney, M.E. "A Study of Constancy of Sociometric Ranks Among College Students Over a two-year Period" in **Sociometry**. V. 18, 1955.
- Carr, James F., Jr. "The Problem Areas of Selected Group of Student at Florida State University as Indicated by the Mooney Problem Check List," in **Thesis Abstracts Series**. V 7, Indiana University, 1956
- Coleman James C., Butcher James N., Carson Robert C., **Abnormal Psychology and Modern Life** 6th ed. Scott, Foresman and Company, 1980.
- Cope, R.G and Hannah, William. **Revolving College Doors : the Causes and Consequences of Dropping out, Stopping Out, and Transferring**. New York, John Wiley, 1975.
- Crow and Crow. **Adolescent Development and Adjustment** 2nd ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1965
- Depli, Donna Jean. "The Relationship of Personal and Social Adjustment and Academically Related Interest to the School Success of Sixth Grade Children From Low Incomes **Dissertation Abstract**. 31 : 5028, 1971.
- Gronlund, N.E. **Sociometry in the Classroom**. New York, Harper, 1959
- Hilgard, Ernest R. **Introduction to Psychology** 3rd . New York : Burlingame, Harcourt World, Inc., 1962.
- Horowitz, M.J., **Image Formation and Cognition**. 2nd ed. New York : Appleton-Century, 1978.

Izard, C.E., **The Face of Emotion** New York : Academic Press, 1973.

Leonard R. Derogatis Ronald. S. Lipman & Lino Covi, SCL-90 : An Out Patient
Pstient Psychiatric Rating Scale

Prescott, D.A. "A Report of Conference on Child Study." In **Education Bulletin**.
Faculty of Education Chulalongkorn University, 1961

Silver, H. **Equal Opportunity in Education**. London : Msthuen, 1973.

Travers, Robert M.W. **Educational Measurement**. New York, The Macmillan
Company, 1958.

Wright, Robert J. and Bean Andrew G. "The Influence of Socioeconomic Status on
the Predictability of College Performance." **Journal of Educational
Measurement** 11 (Winter), 1974.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Pibulsongkram Rajabhat University

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

! สำหรับเจ้า

! หน้าที

แบบสอบถาม

!

!

แบบสอบถามการวิจัยเรื่องปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิต

! [] [] [] [] []

ของนักศึกษาโควตา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

! 1-4

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ชุด

!

ชุดที่ 1 สถานภาพของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย / ลงใน [] หน้าข้อความที่ตรง

กับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

!

1. ชั้นปี.....

! [] 5

2. เพศ [] ชาย

!

[] หญิง

! [] 6

3. อายุ.....ปี

! [] 7-8

4. ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัด.....

! [] [] 9-10

5. โปรแกรมวิชาที่นักศึกษาเลือกเรียน

! [] [] 11-12

[] กวีการศึกษาปฐมวัย

!

[] การศึกษาพิเศษ

!

[] พลศึกษา

!

[] วิทยาศาสตร์ทั่วไป

!

[] คอมพิวเตอร์

!

[] ภาษาไทย

!

[] ดนตรีศึกษา

!

[] ภาษาอังกฤษ

!

[] พัฒนาชุมชน

!

- บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
- นิเทศศาสตร์
- บริหารธุรกิจ
- อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- เคมี
- ชีววิทยาประยุกต์
- วิทยาการคอมพิวเตอร์
- วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
- สัตวบาล
- เกษตรศาสตร์
- วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร
- เทคโนโลยีอุตสาหกรรม
(แขนงเครื่องกล)
- เทคโนโลยีเซรามิกส์

6. อาชีพของบิดา [] 13

- รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- เป็นลูกจ้างเอกชน
- ทำงานธุรกิจส่วนตัว
- เป็นเกษตรกร
- ไม่ประกอบอาชีพ

7. อาชีพของมารดา [] 14

- รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- เป็นลูกจ้างเอกชน
- ทำงานธุรกิจส่วนตัว
- เป็นเกษตรกร
- ไม่ประกอบอาชีพ

8. รายได้ของครอบครัวหรือผู้ปกครองเฉลี่ยเดือนละ ! | | 15
- ต่ำกว่า 2,000 บาท !
 - 2,001 - 5,000 บาท !
 - 5,001 - 8,000 บาท !
 - 8,001 - 10,000 บาท !
 - มากกว่า 10,001 บาท !
9. การศึกษาสูงสุดของบิดา ! [] 16
- ไม่รู้หนังสือ !
 - อ่านออกเขียนได้ !
 - ประถมศึกษา !
 - มัธยมศึกษา !
 - อนุปริญญาหรือเทียบเท่า !
 - ปริญญาตรี !
 - สูงกว่าปริญญาตรี !
10. การศึกษาสูงสุดของมารดา ! [] 17
- ไม่รู้หนังสือ !
 - อ่านออกเขียนได้ !
 - ประถมศึกษา !
 - มัธยมศึกษา !
 - อนุปริญญาหรือเทียบเท่า !
 - ปริญญาตรี !
 - สูงกว่าปริญญาตรี !
11. บิดมารดาของ ท่าน ! [] 18
- อยู่กินด้วยกัน !
 - แยกกันอยู่ !
 - หย่าร้าง !
 - ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดถึงแก่กรรม !
 - ถึงแก่กรรมทั้งคู่ !

12. ที่พักอาศัยของท่านในปัจจุบันนี้

! | | 19

หอพัก

!

อาศัยญาติ

!

บ้านเช่า

!

วัด

!

บ้านของบิดา - มารดา

!

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

แบบสอบถามปัญหาของนักศึกษา

! สำหรับ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามปัญหาของนักศึกษา

! เจ้าหน้าที่

!

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน [] ที่ท่านมีปัญหาดังต่าง ๆ
 มากน้อยหรือไม่เพียงใดโดยคำตอบจะแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

หมายเลข 1 หมายถึง ไม่เป็นปัญหาเลย

หมายเลข 2 หมายถึง ปัญหาเพียงเล็กน้อย

หมายเลข 3 หมายถึง เป็นปัญหามากกลาง

หมายเลข 4 หมายถึง เป็นปัญหามาก

หมายเลข 5 หมายถึง เป็นปัญหามากที่สุด

!

!

!

!

..... 3 | 2 | 1 |

1. ข้าพเจ้ารู้สึกอ่อนเพลียอยู่เสมอ..... [] 20

2. ข้าพเจ้าไม่พอใจในรูปร่างหน้าตาของตนเอง..... [] 21

3. ข้าพเจ้าไม่ได้ออกกำลังกายเพียงพอ..... [] 22

4. ข้าพเจ้านอนหลับพักผ่อนไม่เพียงพอ..... [] 23

5. ข้าพเจ้าสุขภาพไม่ดีและไม่แข็งแรงเท่าที่ควร..... [] 24

6. ข้าพเจ้าบ่นหนักตลอดเวลาเรื่อย ๆ [] 25

7. ข้าพเจ้าไม่ได้รับประทานอาหารให้เพียงพอแก่ความต้องการของร่างกาย..... [] 26

8. ข้าพเจ้าเมื่ออาหารรับประทานไม่ค่อยได้..... [] 27

	_____ !		
	! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 ! !		
8.	ข้าพเจ้ามีอาการแพ้ทางสิ่งบางอย่าง
เช่น ผุ่น อาหารบางชนิด	!	28
9.	ข้าพเจ้ามีผิวหนังไม่ดี
หรือเป็นโรคผิวหนัง.....	!	29
10.	ข้าพเจ้าปวดศรีษะบ่อย ๆ	!	30
11.	ข้าพเจ้าเป็นหวัด เจ็บคอบ่อย ๆ	!	31
12.	ข้าพเจ้าเป็นโรคโพรงจมูก
อักเสบ (ไซนัส).....	!	32
14.	ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับตา เช่น
ปวดตาบ่อย ๆ สายตาไม่ดี.....	!	33
15.	ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับกระดูก
เช่น พุงไม่ชัด คีดอ่า.....	!	34
16.	ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับความรู้สึก
เกี่ยวกับ.....	!	35
17.	ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับฟัน
เช่น ปวดฟันบ่อย ๆ	!	36
18.	ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับระบบทาง
เดินอาหาร เช่น โรคกระเพาะ
ปวดท้องบ่อย ๆ.....	!	37
19.	ข้าพเจ้ามีโรคประจำตัว เช่น
ประจำเดือนไม่ปกติ เป็นลม
บ่อย ๆ ปวดท้องเป็นประจำ.....	!	38
20.	ข้าพเจ้ามีความพิการทางร่างกาย
ทำให้หงุดหงิดรำคาญใจ.....	!	39

_____ !
! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 ! !
! ! ! ! ! ! ! !

21. ข้าพเจ้าอยากมีเงินไว้ใช้จ่ายส่วนตัว
มากกว่านี้.....! ! [] 40
22. ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือทาง
การเงินจากที่บ้านน้อยมาก.....! ! [] 41
23. ข้าพเจ้าจัดงบประมาณการใช้จ่าย
ของตนเองไม่เป็นไม่เหมาะสม.....! ! [] 42
24. ข้าพเจ้าอยากหารายได้พิเศษ เพราะ
เดือดร้อนทางการเงิน.....! ! [] 43
25. ข้าพเจ้ามีหนี้สินเพราะเอาเงิน
มาเป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน.....! ! [] 44
26. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าจะเรียนต่อ
เพราะขาดเงิน.....! ! [] 45
27. ข้าพเจ้ามีปัญหาลึกเกี่ยวกับการเงิน
เป็นอันมาก.....! ! [] 46
28. ข้าพเจ้าต้องกระหมัดกระแหม
ในการใช้จ่ายทุกบาททุกสตางค์.....! ! [] 47
29. ครอบครัวของข้าพเจ้ามีความ
กังวลใจเกี่ยวกับการเงิน.....! ! [] 48
30. ข้าพเจ้าต้องหางานพิเศษจนดิ้น
หรือต้องหนีมากเกินไป.....! ! [] 49
31. ผู้ปกครองของข้าพเจ้าส่งเงิน
มาไม่ค่อยทัน.....! ! [] 50
32. ข้าพเจ้ามีความจำเป็นต้องขอ
ยืมเงินผู้อื่นเสมอ.....! ! [] 51

_____ !
! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 ! !

_____ !
! ! ! ! ! ! ! !

33. ข้าพเจ้าทำงานเพื่อเงินไว้ใช้
จ่ายส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่.....! ! [] 52
34. บิดามารดาของข้าพเจ้า
ทำงานหนักเกินไป.....! ! [] 53
35. ที่บ้านของข้าพเจ้าไม่มีเครื่อง
อำนวยความสะดวกบางอย่าง
ที่ต้องการ.....! ! [] 54
36. ข้าพเจ้าไม่มีห้องส่วนตัวทั้ง
ที่บ้านหรือที่พักในปัจจุบัน.....! ! [] 55
37. ข้าพเจ้าไม่มีที่ต้อนรับเพื่อน ๆ
ที่บ้านหรือที่พักในปัจจุบัน.....! ! [] 56
38. ที่พักของข้าพเจ้าอยู่ไกลจาก
สถาบันราชการหรือที่พลสงครามมากเกินไป.....! ! [] 57
39. ข้าพเจ้าไม่พอใจเงินหรือที่พัก
ที่อยู่ปัจจุบัน.....! ! [] 58
40. ข้าพเจ้าไม่อยากให้เพื่อน ๆ
รู้จักบ้านหรือที่พักในปัจจุบัน.....! ! [] 59
41. ข้าพเจ้ามีเวลาสำหรับพักผ่อน
หย่อนใจน้อยมาก.....! ! [] 60
42. ข้าพเจ้ามีโอกาสนันทนาการน้อยมาก.....! ! [] 61
43. ข้าพเจ้ามีโอกาสเพลิดเพลินกับ
งานศิลปะหรือดนตรีน้อยมาก.....! ! [] 62
44. ข้าพเจ้ามีโอกาสนันทนาการกับ
วิทยุหรือโทรทัศน์น้อยมาก.....! ! [] 63

_____ !
 | 5 | 4 | 3 | 2 | 1 | !
 _____ | | | | | | !

58. ข้าพเจ้ามี โอกาสสังสรรค์หรือ
 ร่วมกิจกรรมทางสังคมบ่อยมาก.....! | [] 77
59. ข้าพเจ้ามี โอกาสที่จะทำในสิ่งที่
 ต้องการทำบ่อยมาก.....! | [] 78
60. ข้าพเจ้าใช้เวลาในการ ร่วมสังสรรค์
 หรือร่วมกิจกรรมทางสังคมมาก
 เกินไป.....! | [] 79
61. ข้าพเจ้าเกิดความกระดากอาย
 ง่ายมาก.....! | [] 80
62. ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดเมื่ออยู่ต่อหน้า
 ผู้อื่น.....! | [] 5
63. ข้าพเจ้า ไม่มีเพื่อนสนิท
 ในสถาน.....! | [] 6
64. ข้าพเจ้าต้องการมีบุคคลภาพที่ต้อง
 ใจผู้อื่น ได้มากกว่านี้.....! | [] 7
65. ข้าพเจ้าต้องการเป็นที่นิยมชอบพอ
 ของผู้อื่นมากกว่านี้.....! | [] 8
66. ข้าพเจ้ามักจะสูญเสียเพียง.....! | [] 9
67. ข้าพเจ้ารู้สึกวิ่งหนีอย่างที่สุด.....! | [] 10
68. ข้าพเจ้ารู้สึกสะเทือนใจได้ง่าย.....! | [] 11
69. ข้าพเจ้ามักถูกนินทาหรือถูกพูดถึง.....! | | 12
70. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า มีคนจับตามอง.....! | [] 13
71. ข้าพเจ้ากังวลใจว่าจะสร้าง
 ความประทับใจได้อย่างไร.....! | [] 14

	_____	!
	! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 !	!
		!
72.	ข้าพเจ้ารู้สึกมีมาไม่ค่อย.....!.....!.....!.....!.....!.....!	! [] 15
73.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนไม่มี
เหตุผล.....!.....!.....!.....!.....!.....!	! [] 16
74.	ข้าพเจ้ามักมีเรื่องถกเถียงโต้แย้ง
กับผู้อื่นเสมอ.....!.....!.....!.....!.....!.....!	! [] 17
75.	ข้าพเจ้ามักทำหรือพูดโดยไม่ได้คิด
ซึ่งมักจะทำให้ผู้อื่นสะเทือนใจ.....!.....!.....!.....!.....!	! [] 18
76.	ข้าพเจ้าไม่มีใครจะปรับทุกข์ด้วยได้.....!.....!.....!.....!.....!	! [] 19
77.	รู้สึกว่าไม่มีใครเข้าใจข้าพเจ้า.....!.....!.....!.....!.....!	! [] 20
78.	ข้าพเจ้ามีความลำบากใจที่จะพูดถึง
ปัญหาของตนเอง.....!.....!.....!.....!.....!	! [] 21
79.	ข้าพเจ้าทำตามหรือยอมตาม
ผู้อื่นได้ง่าย.....!.....!.....!.....!.....!	! [] 22
80.	ข้าพเจ้าขาดความสามารถในการ
เป็นผู้นำ.....!.....!.....!.....!.....!	! [] 23
81.	ข้าพเจ้าเอาจริงเอาจังมากเกินไป.....!.....!.....!.....!.....!	! [] 24
82.	ข้าพเจ้ามักกังวลใจในสิ่งเล็กน้อย ๆ
น้อย ๆ!.....!.....!.....!.....!	! [] 25
83.	ข้าพเจ้าถึงไหนถึงนั้น ดิ้นตกใจง่าย!.....!.....!.....!.....!	! [] 26
84.	ข้าพเจ้ามักเครียดอยู่เสมอ.....!.....!.....!.....!.....!	! [] 27
85.	ข้าพเจ้าอารมณ์เศร้าอยู่มาก.....!.....!.....!.....!.....!	! [] 28
86.	ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จ
ในสิ่งต่าง ๆ ที่ทำ.....!.....!.....!.....!.....!	! [] 29
87.	ข้าพเจ้าหือเหนื่อยง่ายมาก.....!.....!.....!.....!.....!	! [] 30

_____ !
 | 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 ! | !
 | | | | | | | !

88. ข้าพเจ้าบางครั้งคิดว่าตน
 ไม่น่าจะเกิดมาเลย.....! [] 31
89. ข้าพเจ้าไม่มีความสุขเป็น
 ส่วนใหญ่.....! [] 32
90. ข้าพเจ้ามักใจลอย.....! [] 33
91. ข้าพเจ้ามีส่วนเสีย เช่น ขี้ลืม
 หรือสะเพร่าหรือเกียจคร้าน.....! [] 34
92. ข้าพเจ้าอารมณ์เสียได้ง่าย.....! [] 35
93. ข้าพเจ้าไม่จริงจังกับอะไร
 มากเกินไป.....! [] 36
94. ข้าพเจ้ากลัวที่จะทำผิด.....! [] 37
95. ข้าพเจ้าตัดสินใจตนเองไม่
 ค่อยได้.....! [] 38
96. ข้าพเจ้าขาดความเชื่อมั่นในตนเอง.....! [] 39
97. ข้าพเจ้าไม่สามารถลืมเรื่องที่
 ทำให้ไม่สบายใจได้.....! [] 40
98. ข้าพเจ้ามีปัญหาส่วนตัวมาก.....! [] 41
99. ข้าพเจ้าไม่สบายใจที่บางครั้ง
 คิดในเรื่องที่ไม่ถูกต้อง.....! [] 42
100. ข้าพเจ้าคิดอยากจะทำตัวตาย.....! [] 43
101. ข้าพเจ้ามีนัดกับเพื่อนต่างประเทศ
 น้อยมาก.....! [] 44
102. ข้าพเจ้าไม่ชอบใครพอที่จะมีนัดได้.....! [] 45

_____ !
 ! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 ! !
 | | | | | | | |

103. ข้าพเจ้ายังตัดสินใจไม่ได้ว่าควรจะ
 จริงจังกับเพื่อนต่างเพศที่คบอยู่ใน
 ขณะนี้หรือไม่..... ! [] 46
104. ข้าพเจ้าชอบเพื่อนต่างเพศที่ทาง
 บ้านไม่ยอมรับ..... [] 47
105. ข้าพเจ้ากลัวจะสูญเสียคนรัก..... [] 48
106. ข้าพเจ้ารักคนที่เขาไม่รักเรา..... [] 49
107. ข้าพเจ้าเก็บกดในเรื่องเพศมาก
 เกินไป..... [] 50
108. ข้าพเจ้ากลัวการพบปะใกล้ชิดกับ
 เพศตรงข้าม..... [] 51
109. ข้าพเจ้ากลัวการหาคู่ที่เหมาะสม
 ไม่ได้..... [] 52
110. ข้าพเจ้ากลัวถึงความรัก..... [] 53
111. ข้าพเจ้าอยู่ร่วมกับคนที่จะแต่งงาน
 ด้วยไม่ได้..... [] 54
112. ข้าพเจ้ากังวลใจในเรื่องเพศสัมพันธ์..... [] 55
113. ข้าพเจ้ามีความต้องการทางเพศและ
 ไม่ได้รับการตอบสนอง..... [] 56
114. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าจะสนิทสนมกับ
 เพื่อนต่างเพศได้แค่ไหน..... [] 57
115. ข้าพเจ้าผิดหวังในความรัก..... [] 58
116. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนหญิง..... [] 59
117. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนชาย..... [] 60

	_____	!
	! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 !	!
		!
118.	ข้าพเจ้าผิดหวังกับคนรัก.....	! [] 61
119.	ข้าพเจ้ากังวลใจว่าจะได้แต่งงาน
หรือไม่.....	! [] 62
120.	ข้าพเจ้าต้องการคำแนะนำ
เกี่ยวกับการแต่งงาน.....	! [] 63
121.	ข้าพเจ้าถูกบิดามารดาคว่ำ.....	! [] 64
122.	ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับมารดา.....	! [] 65
123.	ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับบิดา.....	! [] 66
124.	บิดามารดาเสียสละเพื่อข้าพเจ้า
มากเกินไป.....	! [] 67
125.	บิดามารดาของข้าพเจ้าแยกกันอยู่.....	! [] 68
126.	บิดามารดาของข้าพเจ้าไม่สงวนฉัน.....	! [] 69
127.	ข้าพเจ้ากังวลใจเกี่ยวกับสมาชิก
คนใดคนหนึ่งในครอบครัว.....	! [] 70
128.	บิดามารดาของข้าพเจ้าถึงแก่กรรม.....	! [] 71
129.	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกเหมือนขาดบ้าน
ไม่มีบ้านที่แท้จริง.....	! [] 72
130.	ที่บ้านของข้าพเจ้าไม่ต้อนรับเพื่อน ๆ.....	! [] 73
131.	ชีวิตในบ้านข้าพเจ้าไม่มีความสุข.....	! [] 74
132.	ข้าพเจ้าเข้ากับสมาชิกในครอบครัวไม่ได้.....	! [] 75
133.	ข้าพเจ้าไม่สามารถพูดคุยปัญหาบางเรื่อง
ได้ที่บ้าน.....	! [] 76

	5	4	3	2	1	
134. ข้าพเจ้ามีความเห็นขัดแย้งหรือมัก
ได้เถียงกับบิดามารดา.....						[] 77
135. บิดามารดาคาดหวังในตัวข้าพเจ้า
มากเกินไป.....						[] 78
136. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าต้องรับผิดชอบ
ที่บ้านมากเกินไป.....						[] 79
137. บิดามารดาคัดค้านใจให้ข้าพเจ้า
มากเกินไป.....						[] 80
138. ข้าพเจ้าต้องการความรัก
ความเข้าใจ.....						[] 81
139. ข้าพเจ้าต้องการเสรีภาพมากเกินไป.....						[] 6
140. ข้าพเจ้าอยากมีภูมิ หลังกรอบครัว
ต่างจากที่เป็นอยู่.....						[] 7
141. ข้าพเจ้าไม่ชอบพิธีกรรมทางศาสนา.....						[] 8
142. ข้าพเจ้ามีความเชื่อที่ขัดกับหลัก
ศาสนาของตน.....						[] 9
143. ข้าพเจ้าหมดความศรัทธาใน
ศาสนาที่เคยยึดถือ.....						[] 10
144. ข้าพเจ้าสงสัยในคุณค่าของการ
สวดมนต์และกราบไหว้.....						[] 11
145. ข้าพเจ้านับถือศาสนาที่แตกต่าง
จากครอบครัว.....						[] 12
146. ข้าพเจ้ามองไม่เห็นความสัมพันธ์
ระหว่างศาสนากับชีวิต.....						[] 13

! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 ! !

160. บางครั้งข้าพเจ้าต้องแสดงออกใน
สิ่งที่ไม่ใช่ตัวจริงของข้าพเจ้า.....! [] 27
161. ข้าพเจ้าไม่ทราบถึงวิธีเรียนที่มี
ประสิทธิภาพ.....! [] 28
162. ข้าพเจ้าสามารถเสียดาย ไม่
ค่อยมีสมาธิ.....! [] 29
163. ข้าพเจ้าไม่เคยวางแผนการเรียน
หรือการทำงานใด ๆ ล่วงหน้า
หรือวางแผนได้ไม่ดี.....! [] 30
164. ข้าพเจ้ามีพื้นฐานความรู้ไม่ดีในบางวิชา.....! [] 31
165. ข้าพเจ้ามีความรู้พื้นฐานในศิลปะ
เตรียมจากชั้นมัธยมไม่พอ.....! [] 32
166. ข้าพเจ้าเรียน ไม่เก่ง ได้คะแนนต่ำ.....! [] 33
167. ข้าพเจ้าเขียนบรรยายไม่เก่ง.....! [] 34
168. ข้าพเจ้าอ่านหนังสือได้ช้า.....! [] 35
169. ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้เวลาดูหนังสือ
หรือศึกษาค้นคว้าเพียงพอ.....! [] 36
170. ข้าพเจ้าสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ นอก
เหนือจากการเรียนเป็นส่วนใหญ่.....! [] 37
171. ข้าพเจ้ามีความลำบากในการทำ
รายงานหรือรายงานหน้าชั้น.....! [] 38
172. ข้าพเจ้ามีความลำบากในการจดจำ
บรรยายหรือทำโน้ตย่อ.....! [] 39
173. ข้าพเจ้าไม่เคยทำงานเสร็จทัน

	! 5 ! 4 ! 3 ! 2 ! 1 !	
	<hr/>	
	หรือส่งงานทันเวลา.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!	[] 40
174.	ข้าพเจ้าไม่สนใจค้นคว้าอ่านหนังสือ เรียนอย่างแท้จริง.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!	[] 41
175.	ข้าพเจ้าแสดงความคิดเห็นออกมา เป็นคำพูดให้ตีได้ยาก.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!	[] 42
176.	ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดอภิปรายในชั้น.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!	[] 43
177.	ข้าพเจ้าทำความเข้าใจในทฤษฎีหรือ ความคิดเชิงนามธรรมได้ช้า.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!	[] 44
178.	ข้าพเจ้ากลัวความล้มเหลว กลัวการสอบตก.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!	[] 45
179.	ข้าพเจ้ากังวลเกี่ยวกับการสอบ.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!	[] 46
180.	ข้าพเจ้าไม่ถนัดหรือสนใจใน สายวิชาที่เรียนอยู่อย่างแท้จริง.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!	[] 47
181.	ข้าพเจ้าต้องการออกไปประกอบ อาชีพแต่ยังไม่ได้.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!	[] 48
182.	ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเลือกวิชาเอก ได้เหมาะสมหรือไม่.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!	[] 49
183.	บิดามารดาไม่เห็นด้วยกับวิชาเอก ที่ข้าพเจ้าเลือก.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!	[] 50
184.	เป้าหมายต่อข้าพเจ้าในการเรียน ในสถาบันราชภัฏยังไม่ชัดเจน.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!	[] 51
185.	ข้าพเจ้าสงสัยในคุณค่าของ ปริญญาบัตร.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!	[] 52
186.	ข้าพเจ้าไม่สามารถเรียนในสาย วิชาที่ต้องการได้.....!.....!.....!.....!.....!.....!.....!	[] 53

	5	4	3	2	1	
187. ข้าพเจ้าเลือกเรียนในสายวิชา
ที่ไม่เหมาะสมกับตนเอง.....						[] 54
188. ข้าพเจ้าสงสัยว่าสถาบันราชภัฏจะ
ฝึกฝนให้ออกไปทำงานได้ดีหรือไม่.....						[] 55
189. ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะประสบความสำเร็จ
ในชีวิตหรือไม่.....						[] 56
190. ข้าพเจ้ายังไม่แน่ใจว่าตนเอง
ต้องการอะไรอย่างแท้จริง.....						[] 57
191. ข้าพเจ้าสงสัยว่าอาชีพกับการ
แต่งงานจะไปด้วยกันได้หรือไม่.....						[] 58
192. ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะเลือก
ประกอบอาชีพตามที่เรียนมาหรือไม่.....						[] 59
193. ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าถ้าเรียนต่อไป
จะคุ้มค่าหรือไม่.....						[] 60
194. ข้าพเจ้าอยากทราบว่าตนเองมี
ความสามารถในอาชีพใดบ้าง.....						[] 61
195. ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะได้ทำงานตาม
สาขาวิชาที่เรียนมาหรือไม่.....						[] 62
196. ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเลือก
วิชาเรียน.....						[] 63
197. ข้าพเจ้ามีปัญหาในการเลือกวิชาที่จะ
เตรียมไปใช้ในการทำงาน.....						[] 64
198. ข้าพเจ้ากลัวไม่มีงานทำเมื่อเรียนจบ						[] 65
199. ข้าพเจ้าต้องการคำแนะนำและ						

	5	4	3	2	1		

213. ชั้นเรียนมีจำนวนนักศึกษา มากเกินไป.....! [] 80
214. บางวิชาอาจารย์ให้งานมากเกินไป.....! [] 5
215. อาจารย์เน้นหนักในทฤษฎีและหลัก
 วิชาการมากเกินไป.....! [] 6
216. วิชาที่จัดให้เรียนส่วนใหญ่เหมือน
 ในโรงเรียนมัธยม.....! [] 7
217. สถาบันราชภัฏมุกดาหารมีข้อบ่งคับมาก
 เกินไป.....! [] 8
218. การให้คำแนะนำและการสอนของ
 อาจารย์ไม่ยุติธรรม.....! [] 9
219. กิจกรรมของสถาบันราชภัฏมุกดา
 การประสานงานที่ดี.....! [] 10
220. สถาบันราชภัฏมุกดาหารสถานที่ หรือ
 อุปกรณ์เพื่อการพักผ่อน และ
 สถานที่นันทนาการ.....! [] 112

มหาวิทยาลัยราชภัฏมุกดาหาร
 Pibulsongkram Rajabhat University

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นาง ชุติรัตน์ จันทร์เชื้อ

วันเดือนปีเกิด 21 ตุลาคม 2497

วุฒิการศึกษา - ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519
 - ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2528
 - Certificate of Tourism Management Course
 for Overseas Students, The Travel
 Training Centre, Sydney Australia 2530

สถานที่ทำงาน สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
 Pibulsongkram Rajabhat University